ცნობა

№ 66 ოთხშაბათი, 24 მარტი 1910 წ. № 66

ყოველდღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

განცხადების ფასი: ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე პეტიტით ღირს 15 კაპ.; უკანასკნელზე—10 კაპ., სხვა ადგილებიდან კავკასიის გარეშე მიღებულ განცხადებათა ფასი: სტრიქონი პეტიტით ტექსტის წინ 20 კაპ., შეგან—10 კაპ. სამკლღვიარო განცხადების დაბეჭდვა პირველ გვერდზე თითოჯერ საღამოს 4 საათამდე ღირს 3 მ, ოთხი საათის შემდეგ შეტი ეღირება.

განცხადებანი იმ პირთა, ფირმათა და დაწესებულებათაგან, რომელნიც კავკასიის გარეშე არიან, ან მთავარი განტოლები და განყოფილებანი აქვთ, მიიღება მხოლოდ სავაჭრო სახლის ლ. და ე. მეტლ და ამხ.—ბის განცხადებათა ცენტრალურ განტოლებაში მოსკოვში, მიასნიცკის ქ., ს. სიტინისა, და მის განყოფილებებში: პეტერბურგში—მორსკაია 11, ვარშავაში—მარშალკოვსკის ქ. 130, პარიზში—ბირჟის მოედანი.

ხელის მოწერა და დასაბეჭდი განცხადებანი მიიღება „დროების“ რედაქციაში და კანტორაში ყოველ-დღე კვირა-უქმეების გარდა, დილის 9 საათიდან 3-მდე, საღამოთი 5-დან 7 მდე.

წელიწადეულწერილები არ დაიბეჭდება. დაუბეჭდავ მცირე წერილებს და კორესპონდენციებს სულ არ ინახება ინახება ერთის თვით მხოლოდ დიდი წერილები და მოთხრობები. პირადად მოლაპარაკება მიიღება ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა, დილის 10 საათიდან საღამოს 3 საათამდე. ადრესის შეცვლა 40 კაპ.

რედაქციის ადრესი: ტფილისი, ოდიან ანტონის ქ. № 12.
ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, редакція газ. „ДРОЕБА“.

ცალკე ნომერი ყველგან ერთი შაური.
დამატებიანი ნომერი (კვირისა) 7 კაპ.

ქართული თეატრი

შაბათს, 27 მარტს, 1910 წელს

გრიგოლ როგაქიძე

წაიკითხავს ქართულად საჯარო ლექციას ამ თემაზე

„რელიგია მეცნიერებისა“

(შეხვედრა ოსკარ უაილდის შემოქმედებისა)

პროგრამა ლექციისა:

შესავალი.—ცხოვრება და შემოქმედება.—სიყვარული და უკვდავება.—მხატვრული სახე, როგორც სიმბოლო უკვდავისა და მარადისა —უაილდის ესთეტიური თეორია.—ზღაპრები უაილდისა.—დრამა „სალომე“ (სიყვარული და სიკვდილი) —რომანი „დორიან გრეი“ (ტრაგედია მშვენიერი სიცოცხლისა).—სულიერი დრამა უაილდისა. (თხზულება „De profundis“) მნიშვნელობა უაილდისა.

ბილეთები იყიდება თეატრის კასაში.

დასაწყისი სწორედ საღამოს 8 საათზე. (3—ნ.—3)

სახაზინო თეატრი

დღეს, სალამოს 8 საათზე ჰეტერბურგიდი დიტერატორი და დექტორი

ნ. ი. აბრამოვიჩი

წაიკითხავს მეორე ლექციას

„დედა-კაცი ლიტერატურაში და ცხოვრებაში“

ადგილების ფასები დაკლებულია. :◆:—◆: ბილეთები იყიდება თეატრის კასაში.

კავკასიის სამთო გამგეობა

აცხადებს, რომ ამა 1910 წლის 26 აპრილს ქუთაისში, კავკასიის სამთო გამგეობის უფროსის თანაშემწის, დეისტვიტელნი სტასტკი სოვეტნიკის ჩენგერის თავმჯდომარეობით, მოწვეული იქნება შორაპნის მაზრის შავი ქვის მრეწველთა მე-XIII მორიგი კრება.

განსახილველი საგნები:

1. არჩევა კრების მდივნისა.
2. განხილვა ანგარიშისა: ა) კრების საბჭოსი 1908 და 1909 წ.; ბ) სარევიზიო კომისიისა და გ) ჰაითურის შტოზე პლატფორმებისა და ვაგონების განმანაწილებელ კომიტეტისა.
3. განხილვა შემდეგ სტატისტიკურ ცნობებისა: რა წარმოება იყო მღვიმე-მაღაროებში, რამდენია სათადარიგო ქვა რკინის გზის სადგურებზე და რამდენი ქვა გადის, რა გადასახადი საშუალებებია და რა საწყობებია ამიერ-კავკასიის რკინის გზებზე როგორც ჰაითურის შტოზე, ისე მთავარ ლიანდაგზე.
4. მოწყობა კრების ხარჯზე ჰაითურის სამრეწველო რაიონში მექანიკურ ჩამოსაშვებისა ქვის მისატანად რკინის გზის საწყობებში.
5. მღვიმე მაღაროების უზრუნველ-ყოფა წყლით.
6. ფულით შემწეობა კავკასიაში განზრახულ მომავალ უმაღლეს სასწავლებელს.
7. სუბსიდიის დანიშვნა ინჟენერ-ქიმიკოსის რომანოვის ქიმიურ ლაბორატორიისთვის ქუთაისში.
8. დაარსება ჰაითურაში ქალთა პროგიმნაზიისა.
9. შავი ქვის გადატანის საქმის გაუმჯობესება რკინის გზებზე:
ა) ჰაითურის ვიწრო-ლიანდაგიან გზის გა აკეთება განიერ ლიანდ გად;
ბ) დაწესება საიჯარო ფასის ნორმალურ რაოდენობისა საწყობ ადგილებში და სხვაგან ჰაითურის შტოს რაიონში.
გ) გაუქმება მისასვლელ გზებისა ჰაითურ.სა და ჰაჭოურის რაიონში.
დ) გადასასვლელ ხიდის გაკეთება ჰაითურის სადგურზე.
ე) გამართვა ჩამოსაფარებისა შავი ქვის პლატფორმებზე და რკინის გზის ვაგონების მოწყობა ისე, რომ ქვა არა სველდებოდეს.
ვ) სხვა საკითხების განხილვა, რომელთაც კავშირი აქვთ შავი-ქვის გადატანასთან.
10. განხილვა და დამტკიცება შავი-ქვის მრეწველთა კრების შემოსავალ-გასავლის აღრიცხვისა 1910 წლისათვის.
11. არჩევა თანამდებობის კაცებისა. (3—ნ.—1)

ტფილისის კერძო სამკურნალო

30 მუდმივი საწოლით და სამშობიარო განყოფილებით.
ღია არის ყოველ დღე გარეშე მუხიარულე ავადმყოფთათვის.
ქსენიას ქუჩ, სახლი № 7 „ვეტკელის“ სასტუმროს ახლოს,
ტელეფონი № 590.

ლამბაშიძე ვ. დ.: შინ. და ორშ., ყ.- დ ხას. 1—2 ს.
დღე; გარდა კვირა. 11-12 სა
გედევანიშვილი მ. ბ. ნერ ორშ., ოთხშ., და პარ. $10^1/_2$—
გურკო გ. ბ. შინაგ. შაბ. 1—2 ს. და კვირას 11—12 ს.
კარშინი. ბ. ბ. კან. და ვენ., ყოველ დღე კვირას გარდა $2^1/_2$—$3^1/_2$ ს.
მაღალაშვილი გ. გ. შინ., სამშ. და შაბ. 10—12 ს.
ქიქოძე ტ. ხ. შინაგანი. ორშ. და ოთხშაბ. 9—10 ს.
მანსვეტოვი ვ. მ. შინ., ორშ., ოთხშ., სამკურნალოს აქვს მოწყობილი საკუთარი მიკროქიმიურ. და ბაქტეროლოგიური ლაბორატორ. რომელსაც განაგებს ექიმი ე. გ. ფედოროვი.
მელიქიშვილი. ნ. მ. ქირურ. და დედაკაც. ყოველდღე 12—1 ს.
მუსხელიშვილი ვ ხ. თვალის, ორშ., პარასკ. 2 2-ნახ. ს.
ფირადოვი რ. ბ. ქირურ. ყოველ-დღე
პაპოვი ვ. ა ქურ., ყელის და ცხვი., ყო დღე გარდა პარას. 2—2-ნახ. ს.
რცხილაძე. ნ. კბილ. ყოველ დღე. 9—10 ს.
სობოლევსკი გ. ვ. ქირურ,. ყოვ. დღე, 9—11 ს.

რჩევა ღირს 50 კ., საწოლი ი 2 მანეთიდან დაწყებული. ოპერაც. კონსულტაც., ელექტრონით წამ., მასსაჟი, ყვავილის აცრა, ძიძათა შემოწმება და სხვა შეღავათ. საფასურით. (200—ნ.—139)

დაიბეჭდა და პირველ აპრილისთვის დაურიგდება ხელის მომწერლებს მორიგი ნომერი ჟურნალ

„განათლებისა“

შემდეგის შინაარსით: პრ. ბერნ. მიუნცი 1. ბავშვის ლტოლვა—ალ. ფადაგახი, 2. სწავლა აღზრდის საქმე საქართველოში 10-13 საუკ. ს ა მ. ც ო მ ა ი ა ხ ი, 3. უცხო ენების ადრე სწავლება (სიძნელეებიდან) 4. ოცი კეთილი ვარსკვლავი, 5. მეცადინეობის ისტორია დ-რ ვაიშერისა (გერმანულიდან) ნ. ლ ო რ თ ქ ი ფ ა ნ ი ძ ი ს ა, ნ. ** ლექსი ლადო გუდუშაურისა, 7. მოზსანელ მასწავლებლის დღიური (დასასრული) სენკევიჩისა თ. მ ა გ ა ლ ა შ ვ ი ლ ი ს ა, 8. სულა და ღმერთები ბაჩანახი, 9. არითმეტიკის და გეომეტრიის პროგრამები საქართ. სახალხო სკოლებისათვის, 10. ახალი მიმართულება არითმეტიკის სწავლებაში ა ლ ბ ა ნ ე ლ ი ს ა, 11. პირველ დაწყებითი სწავლების არითმეტიკის სწავლებისა ამერიკის სკოლებში, 12. გეოგრ რია სახალხო სკოლებში, 13. სასკოლო საკითხი საფრანგეთში, 14. სახალხო ბიბლიოთეკები გერმანიაში. 15 ბიბლიოგრაფია ვ ა ნ ე ქ ა ნ ი ს ა. 16 ახალ წლის დღესასწაული სპარსეთში და საქართველოში პროფ. **ალ. საბანაშვილისა.**

ჟურნალი წლიურად ღირს გაგზავნით 3 მან. ნახევარი წლით 2 მან. სოფლის მასწავლებელთათვის წლიურად—2 მან. წარსული წლების ხელის მომწერ, ვინც არ განაახლებს ხელის მოწერას, მეოთხე ნომრის შემდეგ ჟურნალის გზავნა შეწყობათ. ხელის მოწერა მიიღება ტფილისში—ქ. შ. წ. კ. სახ. წიგნის მაღაზიაში და „ნაკადულის“ რედაქციაში. ადრესი: Тифлисъ, Грузинская гимназія Л. Г. Бокадзе. (3—1) რედაქტორ-გამომცემელი **ლ. გ. ბოცვაძე.**

ვაგზლის კერძო სამკურნალო

გარედან ყოველ დღე მოსიარულე ავადმყოფთათვის.
ვოკზლის ქუჩა, № 8, ს. ენფიაჯიანცისა, ტელეფონი № 695.

გ. გაშაყმაძე—ყოველ დღე 9—11 ს. კბილის ავადმყოფ.
ი. გ. გომბართელი—ყოველ დღე, შინაგ. და ბავშვ. ავად. 2—3 ს.
ა. ნ. დიასამიძე—ყოვ. დღე, $11^1/_2$—$12^1/_2$ ს. სიფილისი, კანისა და ვენერ.
ნ. მ. მელიქიშვილი—ყოველ დღე, ქირურგ. და ქალებისა, 1—2. ს.
გ. ს. მუსხელიშვილი—სამშ., ხუთშაბ., და შაბათ. 2—$2^1/_2$ ს. თვალისა.
ბ. ბ. პოპოვი—ყელ., ყურ. და ცხვირ. ყოველ დღე 12—1 ს.
ე. გ. ფეოდოროვი—ყოველ დღე, ოთხშ. და კვირის გარდა, 11—12 2 ს. შინაგანი და ბავშვების ავადმყოფობანი

მიკრთსკოპიული, ბაქტეოროლოჯიური და ქიმიური გამოკვლევანი; აგრეთვე ყვავილის აცრა და ძიძების გასინჯვა- ფასი რჩევისათვის 50 კაპ.

ებიოპერაცია და კონსილიუმი მორიგებით. (წლ.—ნ.—302)

სავაჭრო სახლი ი. გოკიელოვის შ-ბი ქუთაისში

ამით აცხადებს, რომ მათ მიიღეს განსაკუთრებითი უფლება გაყიდვის რამდენიმე წლით საუკეთესო ხარისხის **ცნობილი ფირმის ხ. ხ. ხრისტოდულიდის აბრეშუმის თესლისა**, მსურველთ შეუძლიანთ მიმართონ მათ საკუთარ სავაჭროში ქუთაისში. რადგანაც თესლი შემზადებულია საგანგებოთ ქუთაისის გუბერნიის ჰავაზე, ამიტომ მყიდველთ უნდა მიაქციონ განსაკუთრებითი ყურადღება კოლოფზე ქართულ ნაწერს და ბეჭედს სავაჭრო სახლი ი. გოკიელოვის შვილებისას. (45—151—36)

ექიმი შ. მიქელაძე იღებს შინაგან და ბავშვთა სნეულებიან ავადმყოფთ. სალამოს 5—6 საათზე. ავლაბარი, კაბაჟრიგვის ქუჩა N 17, პრივიანტის მაღაზიის პირდაპირ. ტელეფონი N 816. (0—56)

ექიმი კბილისა ალ. სოლოღაშვილი იღებს ავადმყოფებს 9—2 ს. და 5—7 საათ. გოლოვინის პრ. N 12, სახლი მდივანისა. (ე)

ექიმი გაბ. ი. გოკიელოვი ქუთაისში იღებს შინაგან და ბავშვთა სნეულებით ავადმყოფებს დილით 9—12 ს. და საღ. $5^1/_2$—$6^1/_2$ ს. გენერიულ ავადმყოფების მიღება, ელექტრონის საშუალებით ბუშტის და სამარდვ მილის გასინჯვა საღამოს $6^1/_2$—8 ს. ტუბერკულინით წამლობა ჰლექიანებისა, ელექტროთერაპია, ელექტრონის ფიზრაციის მასხაეი. ალექსანდრეგის ქ., საკუთარი სახლი. (50—გვ.—32)

ექიმი ვასილ წერეთელი ქუთაისში იღებს შინაგან და ბავშვთა სნეულებიან ავადმყოფებს. სალამოს 4—6 საათზე. ივანოვის ქ., მოსე ქიქოძის სახლი. (0—უ.—146)

ქუთაისში
ექიმი კბილის ექიმი ა. ა. ბუტულოვისა იღებს ავადმყოფებს ყოველ დღე დილით 8—2 ს. და საღამოთი 4—7 ს. მოსწავლეები იწდიან ნახვარს. გიმნაზიის ქ., ა. თუმანოვის სახლი, ბულგარის პირდაპირ. 25—გვ.—5

ექიმი სპეციალისტი ქ. ქუთაისში გ. დ. გეთანოვი მიიღებს სიფილისით, ვენერიულის და განის სენით ავადმყოფებს. აფთიაქის და კლუბის ქ. ქ. კუთხეში N 24/2 ყოველდღე დილის 9—12 ს. და საღამოს 5—8 ს. (25—ფ.—21)

კაბინეტი ელექტრონის და რენტგენის სამკურნალოსი მ. გედევანიშვილისა. იღებს ავადმყოფებს დილით 12—1 ს. საღამოთი 6—საათ. გერა ყფრდანფვის ქუჩა, საგუთ. სახლი, N 20, ტელ. N 79. (0—ნ.—130)

ექიმი ვ. ღამბაშიძე გადავიდა გოლოვინის პრ. N 8, ზუბალაშვილის სახლში. იღებს სადამოებით 6—7 ს. კვირა დღის გარდა. (უ

ექიმი ა ნ. დიასამიძე კანისა და ვენერიულ ავადმყოფებს იღებს ყოველ დღე დილით 2—1 ს. საღამოთი 6—8 ს. ხუთშაბათობით მხოლოდ დილით 8—9 ს. კვირაობით ავადმყოფებს არ იღებს. მოსკოვის ქ. N 4, სახლი გაბამეილისა. (უ)

ექიმი დ. ახვლედიანი იღებს ავადმყოფებს. მინაგანი და ბავშვთა სნეულებანი. სალამოს 5—7 საათზე. ელისაბედის ქ. N 92. წლ

ექიმი კბილის ნინო რცხილაძე იღებს ავადმყოფებს დილით 10—2 ს., საღამოთი 5—7 ს. ვერა, ოლგას ქუჩა N 25.

ექიმი კბილისა რომანიშვილი-დგებუაძისა იღებს ავადმყოფებს 2—6 საათზე. პლომბის გაკეთება, კბილის ამოღება და ხელოვნური კბილების ჩასმა ყველასათვის ხელმისაწვდენ ფასში. მოსწავლე ბავშვებს დაკლებულ ფასებში. ბინა: ავჭალის ქუჩა, N 34. (50—ნ.—45

ექიმი კბილისა ქუთაისში ნ. ა. დემიდოვი იღებს ავადმყოფებს ყოველ დღე დილით 8—2 ს. საღამოთი 4—7 ს. პლომბის გაკეთება, კბილის ჩასმა და პროტეზები. აბოროხნის ქუჩა, N 14, სახლი დემიდოვისა, (0—586—395)

ექიმი ქუთაისში კ თ. ტყეშელაშვილი იღებს შინაგან და **სპეციალურად ვენერიულ** სნეულებით ავადმყოფთ (ხუთშაბათი, სიფილისი, სამარდვ მილის, ბუშტის და თირგმელების (ჭაჭვის) ბატკივარი. დილით 9—12, საღამოთი 5—7 საათ., კვირაობით მხოლოდ დილით. ტფილისის ქ., სახლი ფირალოვისა. (72—გვ.—2)

ცუდად იხსენიებდნენ სამხედრო-სამკურნალო აკადემიის წესებს.

პურიშკევიჩმა რევოლიუცია სამხედრო-სამკურნალო აკადემიაშიაც აღმოაჩინა. სტუდენტებმა პროტესტი განაცხადეს სიკვდილით დასჯის წინააღმდეგ და ეს კი მეტად საყურადღებო მოვლენაა. აკადემიაში უმრავლესობა მემარცხენე სტუდენტები არიან. აკადემიის საკითხველოში არ აპაჰანებენ არა თუ „ზემშჩინას“ და „რუსკოე ზნამიას“, არამედ „ნოვოე ვრემიასაც“. სამკითხველოში ჰკიდია ტოლსტოის სურათიო. უველა ეს და აგრეთვე ის, რომ აკადემიაში ებრაელები არიან, ორატორის აზრით, მოასწავებს აკადემიის დაცემას და მის გარევოლიუციონერებას.

მარკოვმა მეორემაც კვერი დაუკრა პურიშკევიჩს: აკადემიაში ისეთივე რევოლიუციონური ორგანიზაციებია, როგორიც უნივერსიტეტში: ინსტიტუტი სტაროსტებისა, სტუდენტების ბიბლიოთეკა; იმართება საღამოები, რომლის შემოსავალიც რევოლიუციონურ საქმეებს ხმარდება, არის იქ აგრეთვე შრომის ბირჟა და ებრაელები სარგებლობენ სტიპენდიებით. ებრაელები არ უნდა გავაპაჰანოთ არა თუ აკადემიაში, არამედ სამხედრო-საფერშლო სკოლებში. ებრაელების მიღება სახელმწიფო ღალატიაო.

ამ ორატორების გარდა სათათბიროს კომისიამაც შეიტანა სურვილი, რომ ებრაელები აღარ იქნენ მიღებულნი სამხედრო-სამკურნალო აკადემიაში. ეს სურვილი სათათბიროშ მიიღო.

კამათი გამოიწვია აგრეთვე სამხედრო სამოსამართლო გამგეობის ხარჯთ-აღრიცხვამ. ოპოზიცია შეეხო სამხედრო-სასამართლოების მოქმედებებს. ორატორებმა აღნიშნეს, რომ ჩამოხრჩობა-დახვრეტა არა თუ არა კლებულობს, მატულობს კიდეცაო. ამ ხოცვა-ჟლეტას მხარს უჭერს სათათბიროს უმრავლესობაო. ს.-დემოკრატებმა წინადადება შეიტანეს, სათათბიროშ უარი-ჰყოს სამხედრო-სამოსამართლო გამგეობის ხარჯთ-აღრიცხვა. სათათბიროშ არ შეიწყნარა ეს წინადადება. მხარი დაუჭირა წინადადებას ოპოზიციამ, მილიუკოვის გარდა.

საზღვაო სამინისტროს ხარჯთ-აღრიცხვა.

ხარჯთ-აღრიცხვით საზღვაო სამინისტროსთვის გადადებულ ყოფილა 97,165,283 მან. კომისიამ ეს თანხა 16,253,048 მანეთით შეამცირა. საზღვაო მინისტრმა მოითხოვა ამ თანხის აღდგენა.

ჩელნოკოვმა, კადეტმა, დიდი სიტყვა წარმოსთქვა. აღნიშნა, რომ საზღვაო სამინისტრო უთავბოლოდ ხარჯავს ფულს და მალ-მალე ახალ-ახალ თანხებს თხოულობს. ორატორი შეეხო აგრეთვე სამხედრო სამინისტროს ქარხნებს და სთქვა, რომ ამ ქარხნებს არ შეუძლიანთ გემების დამზადებაო. ორატორის აზრით, სათათბიროშ უნდა მოსთხოვოს სამინისტროს მთელი გემმა მოქმედებისა.

ილაპარაკეს სხვა ორატორებმაც.

დეპეშები

პეტერბ. დეპეშთა სააგენტოსაგან.

23 მარტი.

საზღვარ-გარედ.

სალონიკი. განსაკუთრებულის მატარებლით ესკიუბში გაიგზავნა სალონიკის ჯარის სამი ბატალიონი. ეს ჯარი შეუერთდება იმ ჯარს, რომელიც ჩრდილოეთ ალბანიის დაამშვიდებლად არის გაგზავნილი. ჯარის უფროსად დაინიშნება ჯავიდ-ფაშა, უსკიუბის გარნიზონის უფროსი.

მონასტერში გაიხსნა ალბანელთა კონგრესსი. კონგრესს დაესწრო ალბანელთა კლუბების და ორგანიზაციების 25 წარმომადგენელი, კონგრესსმა დაადგინა დაარსოს სტამბოლში სათათბირო საბჭო, რომელიც ალბანელებსა და მთავრობის შუა შუამავლობას იკისრებს, წარუდგინოს საერო განათლების მინისტრს მოხსენება და სთხოვოს, რომ ალბანელებში ეროვნული ან-ბანი იქმნეს გავრცელებული და მიიღონ ზომები, რომ მართმადიდებელ ალბანელებში ბერძნები პროპაგანდას აღარ ეწეოდნენ.

პარიზი. სენატი. საზღვაო სამინისტროს ხარჯთ-აღრიცხვის განხილვის დროს, საზღვაო მინისტრმა განაცხადა: ყოველთვის ვსცდილობდი, რომ საფრანგეთის ფლოტი ძლიერი და მოძრავი ყოფილიყო. ახალ ტიპის ჯავშნიანი გემებისაგან განსაკუთრებული ესკადრა შევადგინეთ, მეორე ესკადრაში უფრო ძველი ტიპის გემები შედის.. ორთავე ესკადრები ყოველთვის საომრად მზად იქნებიან. ჯანზრახულია ნაღმოსნები თანდათან წყალ ქვეშ მავალი ნავებით შევსცვალოთ. სამინისტროს პროგრამით საფრანგეთს 28 ჯავშნიანი გემი ექნება. საზღვაო პოლიტიკის წარმოება მხოლოდ დიდი გემების საშუალებით შეიძლება. მინისტრს სწამს, რომ ფლოტისთვის გადადებული ფული ტყუილ-უბრალოდ არ დაიხარჯება.

შვიცი. დაიწყო კათოლიკეთა კოლეგია მარაგილფი. დაიწყო წიგნთსაცავი და მეცნიერული კოლექცია. ზარალი ორ მილიონ მანეთს ეღრის.

ლონდონი. ირლანდიელების ლიდერმა რედმონდმა ტიპპერარში გრძელი სიტყვა წარმოსთქვა. რედმონდმა სთქვა: ირლანდიელები იმ შემთხვევაში დაუჭერენ მხარს სამინისტროს, თუ ლორდთა პალატას ვეტოს უფლება წაერთმევა. ბიუჯეტის განხილვის დროს, მთავრობა უნდა დავპირდეს, რომ თუ ლორდთა პალატა რეზოლიუციებს არ მიიღებს, იგი ეცდება მეფისგან გარანტია მიიღოს, რომ მეფე რეზოლიუციების გასაყვანავად ახალ ლორდებს დანიშნავს, თუ არა და წინააღმდეგ შემთხვევაში გადადგებაო.

ნიუ-იორკი. „ნიუ-იორკ-ტრალდს“ პეკინიდან ატყობინებენ: პრინცი-რეგენტის სასახლეში დინამიტით გატენილი ყუმბარა იპოვეს. დაეპატიმრეს რამდენიმე კაცი.

მარსელი. მეზღვაურების სინდიკატების მოწოდების თანახმად მეზღვაურებმა მიატოვეს ყველა კომპანიის გემები. ტრანსატლანტის კომპანია მგზავრებს უბრუნებს ბილეთების ფასს.

სტამბოლი. დილის 10 საათზე სერბიის მეფემ ინახულა მსოფლიო პატრიარქი. ტაძარში შესვლისას პატრიარქმა სიტყვით მიმართა მეფეს. სიტყვა სერბიულ ენაზედ გადასთარგმნა ახლად ნაკურთხმა ეპისკოპოსმა ბარნაბამ. ეკლესიიდან მეფე პატრიარქის სადგომში წავიდა. პატრიარქმა აივანიდან ხალხს მიმართა, პეტრე, მეგობარ და ერთ მართწმუნე ხალხის მეფეაო. პატრიარქმა მეფე წმ. გიორგის ხატით დალოცა. დასასრულ პატრიარქის სადგომში მეფეს მიართვეს შამპანიური. პატრიარქმა დალია სერბიის მეფე-დედოფლის, ტახტს მემკვიდრის და ეს ჯარი შეუერთდება იმ ჯარს, სერბიის ხალხის სადღეგრძელო. ამის შემდეგ მეფე გამოეთხოვა პატრიარქს და სასახლეში წავიდა.

15 მარტს დაიკარგა

საბუთის ქალაქები. მპოვნელს ვთხოვ წარმოადგინოს სტამბა „ეპოხა“-ში, განოვის ქ. № 3, კარგს საპოვნელას მიიღებს. (1—ნ.—1)

სახელმწიფო სათათბირო

(პეტერბ. დეპ. სააგენტ.)

სამხედრო სამინისტროს ბიუჯეტი.

22 მარტის სხდომაზე სათათბიროშ დაამთავრა სამხედრო სამინისტროს ხარჯთ-აღრიცხვის განხილვა. სათათბიროშ მიიღო ხარჯთ-აღრიცხვანი. მთავარ სამხედრო-სამკურნალოს გამგეობისა, სამხედრო სამოსამართლო გამგეობისა და სამხედრო სამინისტროს კანცელარიისა. კამათი გამოიწვია პირველმა ორმა ხარჯთ-აღრიცხვამ.

მემარჯვენეებმა, რომელთაც ოქტომრისტებმაც დაუჭირეს მხარი,

ჰაერში ფრენა

კანნი. გაფრინდა ავიატორი პოპოვი. პოპოვი ლანაპულის ყურიდან მარგარიტის კუნძულებისკენ გაფრინდა და კუნძულებიდან ისევ უკან დაბრუნდა. პოპოვმა სულ იფრინა 18 წუთი.

კესლინი. 21 მარტს, ჰაეროპლანით გაფრინდა ბრესლავლის უნივერსიტეტის პროფესორი აბეგგი, მისი მეუღლე, ვრთი ქალი და ინჟენერი გერსტელი. ჰაეროპლანის მიწაზედ დაშვების დროს, პროფესორი აბეგგი ძალიან დაშავდა და მალე გარდაიცვალა. დანარჩენები გადარჩნენ.

მურმელანი. გაფრინდა ავიატორი ეფრემოვი. ეფრემოვთან ერთად გაფრინდა ორი ქალი. ეფრემოვი 100 მეტრის სიმაღლეზედ ავიდა.

სპარსეთი

ყაზვინი. რუსის ჯარის უფროსი დოვბორ-მუსნიცკი რამდენიმე დღით თეირანში წავიდა.

თავრიზი. ნაშუაღამევის 3 საათზე ძლიერი მიწისძვრა იყო.

რუსეთი

პეტერბურგი. სახელმწიფო საათაბიროში იმ კომისიაში, რომელმაც უნდა განიხილოს მთავრობის კანონ-პროექტი რუსეთის და ფინლიანდიის საერთო კანონთა გამოცემის წეს-რიგის შესახებ, აირჩია: ფონ-ანრეპი, გრაფი ბენიგსენი, ბობრიანსკი, ვეტჩინინი, ვიაზიგინი, გეგეჭკორი, გოლოლობოვი, ეფრემოვი, ზამისლოვსკი, კაპუსტინი, კრუპენსკი, ლადომირსკი, ლვოვი პირველი, მარკოვი მეორე, მატიუნინი, მილიუკოვი, პარჩევსკი, როდიჩევი, რუბცოვი, თავადი ტენიშევი და შუბინსკი. კომისიის თავმჯდომარედ იქნება კრუპენსკი, თავმჯდომარის ამხანაგად კაპუსტინი, მდივნად—ლადომირსკი, მომხსენებლად—გრაფი ბენიგსენი.

ეკატერინოსლავი. დააპატიმრეს კაცურა. ბრალდება სხვებთან ერთად კრასნოსელის სოფლის სამართველოს გაცარცვა. კაცურას ამხანაგი, 11 ტყვიით დაჭრილი, იპოვეს საკვამურში. დაპატიმრებულებს აღმოაჩნდათ გატაცებულ ფულის მეტი ნაწილი, პასპორტის ბლანკები კი ბოროტ-გამზრახველებს დაუწვავთ.

პეტერბურგი. შინაგან საქმეთა მინისტრმა მწერლების კრების საორგანიზაციო კომიტეტს ნება დართო მოიწვიოს კრება 22—29 აპრილს. კომიტეტის თავმჯდომარედ აირჩიეს გრადოვსკი, მის ამხანაგებად სლონიმსკი და ბოროდინი. კომიტეტი მოხსენებებს 12 აპრილამდე კიდევ მიიღებს.

რიგა. დაიწყო ლიფლიანდიის და კურლიანდიის წვრილი კრედიტის დაწესებულებათა წარმომადგენლების კრებები. კრებას დაესწრო სამმართველოს დირექტორი. კრებამ საჯაროდ დაადგინა, რომ დაარსდეს წვრილი კრედიტის დაწესებულებათა კავშირი.

ნიჟნი-ნოვგოროდი. პოლიციამ დაპატიმრა ორი გლეხი, რომელიც ვერცხლის ყალბ ფულს აკეთებდნენ.

პეტერბურგი. მთავრობამ სახელმწიფო სათათბიროში შეიტანა კანონ-პროექტი გზათა სამინისტროს რეორგანიზაციის შესახებ. კანონ-პროექტით სამინისტროს ცენტრალური დაწესებულებანი თითქმის შეუცვლელად რჩებიან. არსდება **ახალი დაწესებულება**—შინაურ ნავოსნობის შესახებ საბჭო. რკინის გზების გამგეობის მთავარ სამმართველოდ გადაკეთება; ამასთან სამმართველოს უფრო მეტი უფლებები მიეცემა და მასთან დაარსდება ახალი ფინანსიური განყოფილება, რომელიც ხელმძღვანელობას გაუწევს საფინანსო საკითხებს. რაც შეეხება ადგილობრივ დაწესებულებებს, კანონ-პროექტით ფართოვდება მათი კომპეტენცია და რკინის გზების უფროსებს წინანდელთან შედარებით დიდი უფლებები ეძლევათ. ამას გარდა, ადგილობრივ დაწესებულებებში შეიზღუდება ფინანსთა სამინისტროს და სახელმწიფო კანტროლის წარმომადგენლების უფლებები. სხვათა შორის, ამ წარმომადგენლებს უფლება აღარ ექნებათ რკინის გზების საბჭოებში შეაჩერონ საქმეების განხილვა. საბჭოებში სათათბირო ხმით მონაწილეობას იღებენ სარაიონო კომიტეტების წარმომადგენლები. რკინის გზის უფროსს შეუძლიან საბჭოს სხდომაზედ მოიწვიოს სხვა და სხვა საზოგადოებათა წარმომადგენლებიც. რკინის გზების მოსამსახურეები ორ წყებად იყოფიან: სახელმწიფო სამსახურში მყოფნი და თავისუფლად დაქირავებულნი. პირველთა რიცხვი უდრის 20,000 კაცს და წელიწადში საერთოდ იღებენ 21 მილიონ მანეთს. მათვის სავალდებულო არ არი საპენსიო კასებში მონაწილეობის მიღება. ამას გარდა კანონ-პროექტით დაარსდება მდინარეზე მიმოსვლის და გზა-ტკეცილების 3 მართველობა. მდინარეებზედ მიმოსვლის და გზა-ტკეცილების გამგეობა ორ დამოუკიდებელ განყოფილებად იყოფა: მდინარეებზედ მიმოსვლის და გზა-ტკეცილების.

პეტერბურგი. კონფისკაცია უყვეს „რუსკ. ზნამიას“ მე-65 ნომერს. გაზეთის რედაქტორი დუბროვინი სამართალში მისცეს.

ჰელსინგფორსი. სეიმმა უმაღლესი წინადადება საერთო კანონ-მდებლობის შესახებ გადასცა ძირითად კანონების სექციას. სექციაში შედიან: მეხელნინი, დანიელსონი, კალმარი, ინგომანი, სეტიალია, ესტლიანდერი, მიაკელინი და ალკიო.

ოდესა. დააპატიმრეს ცნობილი ყაჩაღი მალოხლებოვი. მალოხლებოვმა ნიკოლაევში აუარებელი ხალხი გაცარცვა.

ახალი ამბავი

ტფილისი

ქალაქის საბჭო. ტფ. ქალაქის საბჭოს სხდომებზე ამ ბოლო დროს ხმოსნები მუყაითად დაიარებიან. 22 მარტის სხდომაზე განსახილველად წარდგენილ 15 საქმიდან ორს სამს გარდა, სულ წვრილმანი საქმეები იყო. ვიდრე მორიგ საქმეების გარჩევას შეუდგებოდნენ, ხმოსანი ხომასურიძე გაუგებარის რუსულით რაღაცაზე შეეკითხა გამგეობას. თავმჯდომარემ ხატისოვმა უთხრა, კარგი იქნება ყოველ წვრილმან საქმეებზე არ შემოიტანდეთ ხოლმე შეკითხვებს. ჯერ მოგვმართეთ ხოლმე გამგეობას და თუ გამგეობამ ამა თუ იმ საკითხზე არ და გაკმაყოფილოთ, მაშინ შეგიძლიანთ საბჭოში აღძრათ საკითხიო. ხმოსანი დაკმაყოფილდა პასუხით. ხმოსანი არ. მ. ახნაზაროვიც შეეკითხა გამგეობას: შეგვატყობინეთ, გაზეთის რეპორტერებს ვინ აძლევს ხოლმე ქალაქის გამგეობიდან ცნობებს. ეს მით არის საინტერესო, რომ ხშირად გაზეთებში სიმართლეს მოკლებული ცნობები იბეჭდება და რომ ეს არ მოხდეს, სასურველია პასუხის მგებელი იყოს გამგეობის ესა თუ ის წევრი ან მოხელე იმ ცნობის სინამდვილეში, რომელიც მას გადაუცია გაზეთში დასაბეჭდათაო. თავმჯდომარემ აცნობა ხმოსანს, როგორ იღებენ გაზეთებში დასაბეჭდავ მასალას გაზეთის მომუშავენი და გაანაცხადა, ცენზორის მაგიერობა გამგეობას არ შეუძლიან, ხოლო რამდენად კეთილ სინდისიერად იბეჭდება გაზეთებში ცნობები, ამას მკითხველები მიხვდებიანო. ხანგრძლივი კამათი გამოიწვია ქალაქის დასაფასებლად შემუშავებულ წესის მე-20 მუხლმა. ამ მუხლის ძალით, კომისიას საჭიროდ უცვნია დასაფასებელ გადასახადის დასაწესებლად სახლის პატრონები 4 ხარისხად გაეყვნენ. ნაკლებ შემოსავლიან სახლებს დააკლდეს 40%, 35%, 30% და 25%. ზოგმა ხმოსანმა იკოტავა 4 ხარისხი და განაცხადა საკითხს ხელმეორედ შესწავლა უნდაო. თანახმად გამგეობის წინადადებისა, საბჭომ აღნიშნულ საკითხის განხილვა და დასაბუთებლად მოხსენების წარდგენა კომისიას მიანდო. დამფასებელ კომისიის წევრად არჩეულ იქმნა დამატებით სტეფანე გალსტიანი. ამ რიგად ქალაქის დამფასებელ კომისიაში არჩეულნი არიან ვ. ი. რცხილაძე, ლ. ფ. ტიგრანიანცი და სტ. არ. გალუსტიანი. ციციანოვის აღმაროზე მელიქ ფარსადანოვის მიერ მითვისებულ ქალაქის მიწის შესახებ მოხსენებამაც ხანგრძლივი კამათი გამოიწვია. საბჭომ დაადგინა, მიჰყიდოს 13½ საჟენი მიწა ფარსადანოვს. ფასზე შემდეგ იქნება თათბირი.

ძველი ნივთები. რაჭაში, ამბროლაურის ნაწილში, გაჰყავთ ახალი საფოსტო გზა. როგორც გვატყობინებენ, მუშებს თხრის დროს ერეკლე გოცირიძის ადგილში უპოვნიათ 29 გირვანქა ძველებური ვერცხლის ფული, აგრეთვე ვერცხლის ზოდის ნაპერი, ვერცხლის თასი, სპილენძის თუნგი, ჯამი და ლახტი. ეს ნივთები ბოქაულს ჩააბარეს.

ყუმბარები. გურიაში სოფელ მამათში პოლიციას ულახავს 52 გატენილი ყუმბარა.

სეირნობა. „განათლების“ საზოგადოების გამგეობას დაუდგენია, 23 მაისში გამართოს ჩვეულებრივი სეირნობა და ლატარია-ალეგრი.

სხდომა. დღეს, საღამოს 7 საათისთვის, ვაჟთა პირველ გიმნაზიის სადგომში დანიშნულია სხდომა კავკასიის ესპერანტისტთა საზოგადოების წევრთა, რომელზედაც უნდა აირჩიონ წარმომადგენელი სრულიად რუსეთის ესპერანტისთა კრებაზე გასაგზავნად.

შუამდგომლობა. დეპეშათა სააგენტოს სიტყვით, შემახის მკვიდრებთ კავკასიის ნამესტნიკის წინაშე შუამდგომლობა აღუძრავთ, რომ ქალაქი შემახა ბაქოს რკინის გზით შეაერთონ.

ოსების დასახლება კახეთში. როგორც მკითხველებს ეცნობინება, დიდ ძალი ოსობა დაიძრა ქართლიდან კახეთისაკენ დასასახლებლად. გუშინ, 23 მარტს, ერთმა დასმა ჯაიარა ტფილისზე.

სამკითხველო ბაბაშაში. სოფ. ბაბაშაში დაარსდა წ.-კ. საზოგადოების საჯარო ბიბლიოთეკა-სამკითხველო.

სახალხო უნივერსიტეტი. ორშაბათს, 22 მარტს, მოხდა სხდომა ტფ. სახალხო უნივერსიტეტის გამგეობისა. გამგეობამ მოისმინა მოხსენება რუსულ სკოლის მასწავლებლის შესახებ, გამოირკვა, რომ რუსულ სკოლის მოწაფეებს სიღარიბის გამო სწავლის ფულის გადახდა არ შეუძლიანთ და ამის მიზეზით მასწავლებლის თვიური ჯამაგირი ვერარ ეძლევა, გამგეობის წევრმა ქ-ნმ. როჩლინისმ თანხმობა განაცხადა, 5 მან. ძლიერის ჯამაგირის შესავსებად მასწავლებელს. ვიდრე მოწაფეები შესძლებდნენ სწავლის ფულის გადახდას.

გოლოვინის ბრანშჰეიტზე ფეხი. სადგომების დასუფთავების დროს მეეზოვემ ნახა გოდებისაგან ჩაყრილი 61 პატრონა, 3 ნიკელის სასთი, შაგრატედი, სამი დანა, 5 გასადები და სხვა ნივთები. ნივთები ძრიელ ჩაყინულა და ლტუობა, დიდი ხნის ჩაყრილია.

ტოლეს საპნის ქარხანაში მომუშავე დიმიტრი კანდელაკი 22 მარტს პოლიციას განუცხადა, რომ სირაჯხანის ქუჩაზე მას თავს დაეცა რამდენიმე უცნობი კაცი და აუტეხეს ჩხუბი. ჩხუბის დროს კანდელაკს დაჰკარვეთა 300 მან. ამ ფულის მოპარვაში ეჭვით დაპატიმრეს სისხლ არზუმანიანცი, ხეჩატურ ხეჩატუროვი, ზაქარია მახნაზაროვი. დაპატიმრებულნი კანდელაკმა იცნო.

22 მარტს რუსთველის ქუჩაზე ნაძალადევში რაჭველს მინა შერეზადაშვილს დაჭრეს ოთხი კაცი, რომელსაც მუქარით ფული მოუთხოვნია, რადგან შერეზადაშვილს უარი უთქვამს, წაუქცევიათ იგი და ჯიბიდან 1 მან. 40 კაპ. ამოუცლიათ. შერეზადაშვილს მეკურტნე მუშაობა და ამ დღეს 1 მან. 40 კაპ. მეტი ვერ ეშოვნა. დაპატიმრეს გრიგოლ ხოდელიძე, რომელიც მუშამ ერთ გამცარცველთაგანად იცნო.

დაპატიმრეს და პასუხის გებაში მისცეს იოსებ ქერეჭაშვილი, რომელიც საგენერალ გუბერნატოროდან გადასახლების შემდეგ ნება დაურთველად დაბრუნებულა.

18 მარტს ღასი მელიქ-აივაზოვის მოკვლაში ეჭვი მიიტანა პოლიციამ და დაპატიმრა კარაპეტ არუთინას ძე ტერ-მოსესოვი და გრიგოლ აზატოვი.

მოხერხებული ამბები

ხონი. ორი თვე იქმნება, რაც ხონის ეწყობა სინემატოგრაფი „თეატრი დ ცხოვრება“. სინემატოგრაფის პატრონმა მარტო სინემატოგრაფით გაჯერვა არ გვაკმარეს ხანდახან დ გვაცინებსენც მასთან ერთად „ფოიეც

უკანასკნელი დღენი იმერეთის სამეფოსი*)

1.

სოლომონ მეორის გამეფება და სამეგრელოს შეერთება რუსეთთან.

1784 წელს[1]) მიიცვალა მეფე იმერეთისა სოლომონ დიდი, რომელმაც არაჩვეულებრივი მხნეობა და გამჭრიახობა გამოიჩინა, სახელოვნად დასთრგუნა ყოველივე გაჭირვება-დაბრკოლება, კულტურისა და აღორძინების გზაზე დააყენა მთელი იმერეთი და ჯეროვანი პატივი და მნიშვნელობა მოუპოვა იმერეთს მეზობელს ერებში. სოლომონის დიდ პოლიტიკას, სამეფოს განახლებას ღირსეული მემკვიდრე ეპირებოდა, მაგრამ, იმერეთის საუბედუროდ, ასეთი მემკვიდრე არ მოიპოვებოდა. პირდაპირი მემკვიდრე ტახტისა არ დარჩა, რადგან ერთად-ერთი შვილი სოლომონისა, რომელიც იმის განვლენის ქვეშ იზრდებოდა და ღირსეული მემკვიდრეც იქნებოდა, უკვე მამის წინად, 1780 წელს, გარდაიცვალა და მოსალოდნელი ცილობანი ტახტის მემკვიდრეობაზე, ეჭვი არ იყო, მთელის თავის სისასტიკით თავს წამოჰყოფდა. თვით სოლომონსა სურდა მემკვიდრედ ყოფილიყო ძმის წული მისი დავით არჩილის ძე, მაგრამ გარდა დავითისა მემკვიდრედ სთვლიდა თავისს თავს გიორგი, ბუში ბატონიშვილის ალექსანდრე სოლომონის ძისა.

სოლომონ დიდის გარდაცვალების დროს ორივენი მცირე წლოვანი იყვნენ. ამითი ისარგებლა მესამე პირმა, ბიძაშვილმა სოლომონისამ, დავით გიორგის ძემ და ზოგიერთ წარჩინებულ პირთა წყალობით მეფეთ იქმნა გამოცხადებული. გამეფებისთანავე დავითმა სოლომონ დიდის პოლიტიკა გვერდზედ გადასდო და სამეფო ტახტზე გამაგრებას შეუდგა, უპირველეს ყოვლისა, ის წარჩინებულნი პირნი, რომელნიც გარს ეხვივნენ სოლომონს და რომელთა დახმარებითაც ის ეწეოდა დიდს საქმეს სამეფოს აღორძინებისას, შემოიფანტა, სდევნა და ზოგნი იმ ზომამდისაც მიიყვანა, რომ იძულებულნი იყვნენ სრულიად გასცლოდნენ იმერეთს. მაგრამ დავითისთვის ესეც არა კმაროდა, მფლობელი მემკვიდრე ტახტისა დავით არჩილის ძე, რომელიც თვით სოლომონისაგან იყო მიჩნეული კანონიერ მემკვიდრედ, ძილს უფთხობდა დავითს. ადრე თუ გვიან მცირე წლოვანი მემკვიდრე წამოიზდებოდა, მოითხოვდა თავისს უფლების აღდგენას და ნებითა თუ ძალით ხელში ჩაიგდებდა მას. ამიტომ მოიშორა რა რიგ-რიგით ის პირნი, რომელნიც სოლომონის დროს იმის კარის ახლოს მუშაობდნენ, ხოლო შემდეგ მცირე წლოვან ბატონიშვილის დავითის ირგვლივ იკრიბებოდნენ, ეხლა თვით დავითის მოშორებასაც შეუდგა. მცირე წლოვანი ბატონიშვილი, მეფისაგან შევიწროებული, თავის მომხრეებით ჯერ იმერეთის ერთ-ერთ ციხეს შეეფარა და მერე, როცა აქაც საქმე გაუჭირა და მოსვენება არ მისცა მეფემ, ახალციხეში გავარდა და იქიდან თავისს პაპას ქართლ-კახეთის მეფეს ერეკლეს იახლა[2]) 1787 წელს.

უკმაყოფილება იმერეთში თან და თან იზრდებოდა. ბატონიშვილის დავითის გაძევებით ხომ უკმაყოფილო გახდა მეფე ერეკლეც და მით უმეტეს სამეგრელოს მთავარი გრიგოლ დადიანი, რომლის კართაც ერთ დროს იზრდებოდა ბატონიშვილი. დავითი გადაეკიდა გრიგოლს, გავიდა სამეგრელოში, ააოხრა იგი და მოსწვა თვით ოდიშიც[3]). უკმაყოფილოთ და მეფისაგან დევნილთ მიიწვიეს ლეკნი და ოსმალნი, მაგრამ დავითისაგან ძლეულ იქმნენ და როცა ამ გზით ვერას გახდნენ, მაშინ იმერეთის წარჩინებულნი და დიდებულნი, რომელთა შორისაც იყვნენ გენათელი ექვთიმე, დოსითეოს ქუთათელი, სარდალი ქაიხოსრო წერეთელი, პაატა მიქელაძე, სახლთ-უხუცესი ზურაბ წერეთელი, სეხნია წულუკიძე და მრავალნი სხვანი, ეახლნენ მეფე ერეკლეს ტფილისში და სთხოვეს შეერთებინა იმერეთიც ქართლ-კახეთისათვის, „ვითარცა იყო ერთმთავრობის დროსაო“[4]).

საძნელო იყო ერეკლესთვის ამისი გადაწყვეტა იმ დროს. ერეკლე ალბად თითონაც მოხარული იქნებოდა, რადგან მას უფრო ნათლადა ჰქონდა წარმოდგენილი საჭიროება შეერთება-შეკავშირებისა, მაგრამ საკვალილო ის იყო, რომ მემკვიდრე ტახტისა არსებობდა, თვით სოლომონ დიდისაგან აღიარებული, და ეს მემკვიდრე კიდევ—შვილისშვილი იყო ერეკლესი. რომ იმერეთი შეერთებინა, ვერ იქნებოდა ეს კავშირი მტკიცე და ხანგრძლივი, დავით არჩილს ძე ერთხელაც იქნებოდა თავისს დარღვეულს უფლების აღდგენას მოითხოვდა და კვლავ განსაცდელში ჩააგდებდა სამეფოს. ერეკლემ უფრო მოსახერხებლად დაინახა იმერეთში ეხლავე გამეფება დავით არჩილის ძისა, ხოლო ერთობასა და კავშირის დასაცველად ერეკლემ საჭიროდ დაინახა ტრაქტატით შეკვრა ქართლ-კახეთისა, იმერეთისა და სამეგრელო-გურიისა. ეს ყველა მეფეთა და მთავართაგან ხელმოწერილი ტრაქტატი სულ ექვს მუხლს შეიცავდა. მთავარი ძარღვი ტრაქტატისა იმაში მდგომარეობდა, რომ მეფეები და მთავარნი მოვალენი ხდებოდნენ საერთო ძალით გამკლავებოდნენ რომელიმე მათგანზე მოსულს მტერს და ყოველსავე გაჭირვებაში და მტრისაგან თავდასხმაში ერთსულოვნობით ემოქმედნათ. ერთის სიტყვით, მტერი რომელიმე მათგანისა მტრად უნდა მიეჩნიათ ყველა მათგანს და მოყვარე კიდევ—მოყვარედ[5]).

ამ რიგად გათავდა იმერლების დესპანობა ერეკლესთან. უკან გაბრუნებულ იმერეთის წარჩინებულ პირთ ერეკლემ გამოატანა თან ბატონიშვილი დავითი, რომელთაც რაჭის გზით საიდუმლოთ უნდა გადაეყვანათ სამეგრელოში, რომლის მთავარი გრიგოლიც მტრულს განწყობილებაში იყო იმერეთის მეფესთან და აქედან სამეგრელოს მთავარი და იმერეთის წარჩინებულნი შეესეოდნენ ჯარებით იმერეთს დავითის ტახტიდან ჩამოსაგდებად. ამავ დროს ერეკლეს ბრძანებით ქართლის მხრიდან უნდა შესეოდა ჯარებით ბატონიშვილი დავით გიორგის ძე. ორივ მხრიდან ანაზდეულად მიტანილს იერიშს ვერ გაუძლო იმერეთის მეფემ და იძულებული შეიქმნა ფარ ხმალი დაეყარნა და ახალციხისაკენ პირი ექნა. გამარჯვებული დავით არჩილის ძე აიყვანეს ტახტზე და გაამეფეს სოლომონ მეორის სახელწოდებით. ეს მოხდა 1789 წელს 11 ივლისს.

ახალციხეში გაქცევა დავითისა არაფერს სახეიროს არ ამბობდა. ახალციხის ფაშა მუდამ მზად იყო, ყოველ ლტოლვილისაგის დახმარება აღმოეჩინა, ოღონდ კი მისთვის რამე სახეირო ყოფილიყო. იმის კარს მუდამ მზად იყვნენ დარაზმულ-შეიარაღებული ურდოები ლეკებისა, რომელთათვისაც ერთი დაწრუწუნება იყო საკმარისი, რომ შეესევოდნენ და აეკლოთ ვინმე. ახალციხე მაშინ მეორე ჰარბელაქანს წარმოადგენდა. თუ ჰარბელაქანი პირველი ადგილი იყო, სადაც დაღესტნიდან ჩამოსული ლეკთა ურდოები თავს იყრიდნენ და მთელს აღმოსავლეთ საქართველოს მუსრს ავლებდნენ, ახალციხე დასავლეთ საქართველოსათვის ასეთსავე როლს თამაშობდა. აქედან ახალციხის ფაშის ქომაგით წათამამებულნი მუსრს ავლებდნენ გურია-იმერეთ-სამეგრელოს და დახმარებას უწევდნენ ყველა იმას, ვისზედაც კი ფაშა მიუთითებდა. ლტოლვილი მეფე ფაშამ მეფურის პატივით მიიღო და ცას დაეწია, რომ კვალად შემოხვევა ეძლეოდა ხელი წაეპოტინებინა იმერეთისაკენ, საიდგანაც ხელი დაბანინა ოსმალეთს სოლომან დიდმა. ახალციხის ფაშის ამგვარის მიღებით გული მოეცა ლტოლვილს მეფეს, მისის დახმარებით სამჯერ შემოესია იმერეთს, თუმცა ვერც ერთხელ ვერ სძლია სოლომონს, მაგრამ სამაგიეროდ დიდს ზარალს აძლევდა, 17 ათას კაცზე მეტი წაიყვანეს ტყვეთ თურქებმა და ლეკებმა და ოსმალეთს ბაზრებზე გაჰყიდეს.[6]) დიდ უბედურობას წარმოადგენდა იმერეთისათვის ამოდენა ზარალი, ამიტომ იმერლებმა უკანასკნელ ძალ-ღონე მოიკრიფეს და უკანასკნელ შემოსევის დროს საშინლად დაამარცხეს ლეკ-თურქთა შეერთებული ჯარი და თვით ყოფილი მეფეც ტყვედ იგდეს ხელში. ტყვე ჩავარდნილს მეფეს სიკვდილი არ ასცდებოდა, მაგრამ ერეკლე მეფე ჩაერია საქმეში, სამუდამოდ უარათქმევინა დავითს ტახტის მაძიებლობაზე, შეარიგა სოლომონ მეფესთან და სარჩენად რამდენიმე სოფელი მიაცემინა იმერეთში.

ოსმალთათვის არაფრად სასიამოვნო იყო ამ რიგად საქმის დამთავრება და ახალციხის ფაშამ ვერთომ დავითის ტახტზედ ასაყვანად დასძრა ჯარები ქართლის ასაოხრებლად. სამაგიეროდ ერეკლემ ბატონიშვილი დავით გიორგის ძე გაჰყვა ზავნა ახალქალაქის ასაოხრებლად, მაგრამ ფაშამ ბატონიშვილის მოსრაობას თითქოს ყურადღება არ მიაქცია, გაბრაზებულმა ბატონიშვილმაც ახალქალაქიდან ჯარი უკან შეუსია. ბატონიშვილს თან ახლდა 1000 კაცამდის, თურქებმა დიდძალი ჯარი მიუსიეს ალი-ბეგისა და მამედ ბეგის სარდლობით, მაგრამ 23 წლის ბატონიშვილმა საკვირველი მამაცობა გამოიჩინა და საშინლად დაამარცხა ყველგან ოსმალნი, გააოხრა ოსმალთა სოფლები ინჯადრა, ფოლადერევანი, ჯომუშელი და დიდძალის ნადავლითა და მრავალ ტყვეებით უკან გამობრუნდა.[7])

გაწბილებული ახალციხის ფაშა სულეიმანი, რა დარწმუნდა, რომ ამით ვერაფერს გააწყობდა, ახალ სხვა ხერხს მიჰმართა. ყოფილ მეფესთან საიდუმლო მიწერ-მოწერა მართა და შეჰპირდა ხელმეორედ ტახტზე აყვანას, თუ დაეხმარებოდ

*) წელს შესწორდა ასი წელიწადი, რაც იმერეთის სამეფო რუსეთს შეუერთდა. პრინც. ბაბანაშვილის ხიტყვით სწორედ ამ პარტს შესრულდა ასი წელიწადი.

1) ქართულ ისტორიულ მწერლობაში ხდებოდნის გარდაცვალების წლად 1782 წ. აღნიშნული, მაგრამ როგორც მკვლევარი თ. უორდანია აშტკიცებს უჟანელის საბუთებით, ეს უნდა მოშმშდარიყო 1784 წ. იხ. „მოამბე“ 1905 წ. N 5.

2) ქართლ-კახეთის მეფე ერეკლე ორჯერ იქორწინა. პირველად ანა ორბელიანზე, რომელსაც ჰყავდა ასული ელენე, ეს ელენე გათხოვილი იყო ქსნის ერისთავის ბაქარზე. ანა ორბელიანის გარდაცვალების შემდეგ ერეკლემ შეირთო ცოლად ელენე ორბელიანის ასული დარეჯანი, რომელსაც ჰყავდა ასული ანა. ეს ანა ორბელიანი გათხოვილი იყო ქსნის ერისთავის ბაქარზე. ანა ორბელიანის გარდაცვალების შემდეგ ერეკლემ შეირთო ცოლად ელენე ორბელიანის ასული დარეჯანი, რომელსაც ჰყავდა ასული ანა. ეს ანა ორბელიანი გათხოვილი იყო ქსნის ერისთავის ბაქარზე.

3) იხ. Бутковъ: „Матеріалы для новой исторіи Кавказа“, т. II. გვერ. 283.

4) იხ. მასალები საქართველოს ისტორიისათვის ბატონიშვილებისა, გვ. 36.

5) Ibidem გვ.

6) იხ. Дубровинъ: „Закавказье“ 1803—1806. გვ. 154.

7) იხ. „ქართლის ცხოვრება“, ტ. II, 513.

თუ სინემატოგრაფმა ვერ დაიმსახურა თანაგრძნობა ხალხისა, სამაგიეროდ „ფოიემ“ დიდძალი ხალხი მიიზიდა. მიზეზი ამისა ის გახლავთ, რომ სინემატოგრაფში ბანქო-დოტოკ და ნარდის თამაში არ შეიძლება, ხოლო „ფოიე“-ში კი შეიძლება. ხანელებს ძალიან უყვართ ბანქო, ნარდი და დომინო. მე არც იმას მიკუწოდებ საზოგადოებას, რომ სინემატოგრაფში იარას, მაგრამ, ყოველ შემთხვევაში, სინემატოგრაფში შესვლა სჯობია ამ რადიც „ფოიეში“ შესვლას და იქ თამაშობას.

სინემატოგრაფები საზოგადოდ გვწუდაბენ ხანელებს. ჯერ პირველ სინემატოგრაფს სული არ ამოხდენოდა, რომ მეორე გვეწვია. გვეწვია სინემატოგრაფი „იდიუზიონი“ და შეგვპირდა 4 დღით გაბედნიერებას, თანაც გვამცნო ამოშებით, რომ ამისთანა სურათებს დაგვანახვებთ, რომლის ნახვაც ჯერ არა უოფილა. კარგი კიდევ ხალხი არ მოსტეუდა ამ რეკლამით.

20 მარტს მსახიობმა ქუთაისის დრამატიულ დასისამ ქრიგოლ ჩარგანიამ და ქუთაისისავე სტენის მოყვარეებმა დასდგეს ქართული წარმოდგენა. უველა დარწმუნებული ვიუავით, რომ ქუთაური სტენის მოყვარენი და ქუთაური მსახიობნი წარმოდგენას კარგათ გასტარებდნენ. წარმოდგენილ იქმნა. „დედის ქალი გულჯავარ, ისტორიული დრამა ა. ცაგარდისა და გოდეგიდი „რუკი ვერს“. უველა გაიძახოდა ქუთაურ საზოგადოებას თუ აკმაუოფილებს ამითი თამაში, ნუ თუ ჩვენ ვერ დაგვაკმაუოფილებსო. სუბედურად, იმედი გაგვიცრუდა მაშინ, როდესაც ფარდა აიწია და „არტისტების“ დაპარაკი გაისმა. წარმოდგენა არ გვრგოდა. უველამ ცუდად ჩაიარა თავისი როლი, კარგა ჩარეგვიანისა, რომელიც დეკანის როლს ასრულებდა. როდები გაუსპარებიათ, მაგრამ მაინც უდაზოთ თამაშობდნენ. დასასრულ ითამაშეს მსიარული „რუკა-ვერს“. ბეური აცინეს საზოგადოება ტუმანიშვილმა და ჩარგანიამ.

ვინმე ქართველი.

—

ქ. კიევი. 3 და 5 მარტს სახ. სათათბიროში მოშხდარმა ინტინდენტმა —ბურიშკევიჩის მიერ რუსეთის მოსწავლე ახალგაზდობის შეურაცუოფის შესახებ მოუდი სტუდენტობა და მასთან მთელი მოწინავე რუსეთი ახალდდა. რაც მოხდა 3 და 5 მარტს სახ. სათათბიროში, მკითხველს უკვე ეცოდინება. სტუდენტობა ალელვებულია არა ბურიშკევიჩის წინააღმდეგ, რომელიც ბირველად არ გამოდის ასეთ სამარცხვინო როლში, არამედ სახ. სათათბიროს ბრეზიდიუმის და იმის უმრავლესობის წინააღმდეგ, რომელმაც ნება მისცა კაცთ მოძულე ბურიშკევიჩს თავის უწმინდურის ბირით ტაბახი გამოეუორებინა უმაღლეს სასწავლებლებში მოსწავლე ახალგაზდობის მიმართ. არც სტუდენტობა და არც საზოგადოება ბურიშკევიჩის გამოსვლას არავითარ უურადღებას არ აქცევს, რადგან იგი არა კაცს ნორმალურ ადამიანად არ მიაჩნია. ამისთანა მარგალიტი ბეური მოგვისმენია ბურიშკევიჩის, მარკოგ მეორის, ტიმოშკინის და სხვათა მიერ და იმედია, სანამ მესამე სახ. სათათბირო ითარსებებს, ბეურს კიდევ მოგისმენთ. მაგრამ იმას კი არ ვიფიქრებდით, რომ 3 და 5 მარტს სახ. სათათბ. თავჯდომარე და მისი უმრავლესობა ბურიშკევიჩის სიტყვას დასტურს დასცემდნენ თვითონ სიხუმით. ამან აღელვა სათათბ. მთელი ოპოზიცია და ეროვნების თვალჯერიდმა მიდიუოზმცვა უკიდურეს მემარცხენეებთან ერთად ოპოსტრუქციის მომართა, რისთვისაც იგი და ოპოზიციის რამდენიმე წევრი დასჯილ იქმნენ სათათბ. უმრავლესობის მიერ. ამ ინტინდენტის შემდეგ არ დარჩა არც ერთი უმაღლესი სასწავლებელი რუსეთში, სადც სტუდენტობას კრება არ მოეხდინოს და ბრიტესტი არ გამოეცხადებინოს ბურიშკევიჩის, სათათბ. თავჯდომარის და მის უმრავლესობის წინააღმდეგ და ამასთანავე თანაგრძნობა და მადლობა ოპოზიციისათვის სტუდენტობის გამოქომაგებისათვის.

კიევშიაც უველა უმაღლეს სწავლებელში, გარდა უნივერსიტეტისა, გაიმართა კრებები და საბრიტესტო რეზოლიუციები გამოიტანეს. 10 მარტს მოხდა კრება ქალთა უმაღლეს კურსებზე. ამაუე დღეს იუო კრება სახელმწიფო ინსტიტუტში. 11 მარტს მოხდა მრავალ რიცხოვანი კრება სანკომერციო ინსტიტუტში. აქაც უნდა შევნიშნოთ, რომ მემარჯვენე სტუდენტები წინააღმდეგნი აღმოჩნდნენ ოპოზიციის. ამათ მეორე დღეს ინსტიტუტის შენობაში მოწოდება გამოაკრეს და იწვევდნენ თანამოაზრეებს, ხელი მოეწერათ ფურცელზე, რომ კავკასიდებინოთ წინადადება რეზოლიუციის. სამწუხაროდ ქართველებშიაც აღმოჩნდა რამდენიმე ბიჭი, რომელთაც თავიანთ სამარცხვინოდ ხელი მოაწერეს ამ ფურცელს. გარდა ამისა, უველა უმაღლეს სასწავლებლის კავკასიელმა სტუდენტობამ ცალკე ზემოხსენებულ შინაარსის დეპეშა გაუგზავნა სათათბიროს თავჯდომარეს. 11 მარტს უნივერსიტეტში ნებადართული კრება მოეწყო სტუდენტებს, რადგან რექტორმა (მაგრაზმედი) ნება არ დართო, მაგრამ მთავრობამ შეიტყო ეს და ამ დღეს დიდ-დიდანგე უველას, ვინც შედიოდა უნივერსიტეტის შენობაში, შესავლელ ბილეთებს არომეგდნენ, რომ იმ შემთხვევაში, თუ კრება მზადდებოდა, კრების მონაწილენი სცოდნოდათ. ამის გამო, არ მოხდა კრება. სამაგიეროდ „პედემისტთა პარტიის“ სტუდენტმა-წევრებმა თანაგრძნობის დეპეშა გაუგზავნეს ბურიშკევიჩს და დიდად ანუგეშეს, რადესაც ბეტერბურგის უნივერსიტეტის „ჭეშმარიტ რუსთა“ განყოფილების წევრმა სტუდენტებმა ბრძოლისის სტუდენტებთან ერთად დაჭეშეს ბურიშკევიჩი. 12 მარტს უნივერსიტეტის შენობაში „პედემისტთა პარტიის“ ერთმა წევრმა აქ მეორეს ქართველებს „კავკასიის მაიმუნები“ უწოდა. ამის გამო დიდი ალაპარაკი ასტუდა. რამდენიმემ ქართველმა სახელგანთქმული ბოქსიორული ხერხით გაიწია, მაგრამ სხვებმა არ გაუშვეს. ამაზე, როგორც სომხეს, რექტორს საუველდური გამოუცხადება „პედემისტებისათვის“. ამის შემდეგ ქართველმა სტუდენტებმა გაზეთ „კავკასიის მისდში“ დასტამბეს „წერილი რედაქციის მიმართ“, რომელშიაც პედემისტებს ათასთხიდბდნენ.

Chamois.

სანიტარული ამბავი

ტფილისის მდებარეობა, ცენტრის ადგილების სიმაღლე და განაპირა ადგილების სიმაღლე, მეტისმეტად ხელს უნდა უწყობდეს ქალაქს სისუფთავის დაცვაში, რომ განაპირა ადგილებს მეტი ყურადღება ჰქონდეს მიქცეული. ქალაქის ავან-ჩავანნი კი მარტო ცენტრზე ზრუნავენ და განაპირებისთვის არა სცალიათ. სწორედ ამისთვისაა ხოლმე, რომ დიდი წვიმის შემდეგ ქალაქის განაპირა ადგილები დასუფთავებულია, ხოლო ცენტრი კი ნაგვითაა სავსე.

მე, როგორც სასანიტარო ზრუნველმა, გუშინ დავათვალიერე რკინის გზის გადაღმა სურფ-კარაპეტის ხევის დასაწყისი. იქვე ყაზარმებია. ამ ხევში ეზიდებიან და ჰყრიან ნაგავს და უსუფთაობას ეტყობა, არასოდეს არ გასუფთავებულა ეს ადგილები, 2—3 არშინის სისქეზე დევს იქ ნაგავი, ჰქექენ ყაზარმის ღორები და სხვა. ერთად-ერთი გამწმენდავი იქ წვიმის ნიაღვარია.

ახლა მიბრძანდით დიდუბეში და დაათვალიერეთ იქაური წყლის არხი. ის არხი ხომ დასაწყისია მიხეილის პროსპექტზე გამოყვანილ არხისა! დიდუბეში, მუშტაიდიდან ეკლესიამდე არხში წყალია შეგუბებული, აშმორებული, გამწვანებული, ხავს მოკიდებული და იქაური მცხოვრებნი კი, ნაცვლად იმისა, რომ იზრუნონ არხის გასაწმენდად, იქვე ჰყრიან ნაგავს და ამით აორკეცებენ ასეთ სიბინძურეს. „წყალი სათავიდან უნდა დასწყდესო“, ნათქვამია და როგორც ყოველ გვარი ბოროტება, ისევე სიბინძურე, იქ უნდა მოისპოს, სადაც პირველად ჩნდება, სადაც მისი დასაწყისია.

ვინც გოლოვინის პროსპექტს ან ერევნის მოედანს არ გასცილებია, მას ტფილისი სუფთა ქალაქად მოეჩვენება, მაგრამ ნამდვილად კი ტფილისს სიბინძურის რკალი არტყია გარს და სამწუხაროდ ეს რკალიც უმრავლესად ისეთ შეუგნებელ ხალხითაა დასახლებული, რომ ძნელად თუ ვინმე იზრუნებს ხოლმე სისუფთავისთვის.

სასანიტარო მზრუნველებმა ამ გარემოებას განსაკუთრებული ყურადღება მიაქციეს, მაგრამ თუ თვით მცხოვრებლებმაც დახმარება და თანაგრძნობა არ გაუწიეს, მოუხერხებელი იქნება ქალაქის დასუფთავება.

გიგო თოიძე

უცხოეთიდან

გლადსტონის ლიგა.

უკანასკნელ არჩევნების დროს სოფლის ოლქებში, როგორც ჩვენს მკითხველს ეხსომება, შემამულეები და მღვდლები ათასნაირ ძალდატანებას არ ერიდებოდნენ, რომ სოფლელ მუშებს მათის კანდიდატებისთვის მიეცათ ხმა და არა ლიბერალური პარტიის კანდიდატებისთვის. მაგალითად, ერთ მებაღეს თავის სადგომის ფანჯარაში დაეკიდნა ლიბერალური პარტიის კანდიდატის სურათი. მეორე დღესვე მის მებატონეს ბრძანება შემოეთვალა, მებაღემ საჩქაროდ დაცალოს სადგომიო. სოფლის მედუქნის ცოლი და ქალი დასწრებოდნენ ლიბერალთა მიტინგს. მღვდელი მაშინვე დამუქრებოდა მედუქნეს, ემ წამსვე გაგაძევებთ სოფლიდან, თუ შენ სახლობას სწორე გზაზე არ დააყენებო. არჩევნის დღეს ერთი სოფლელი მუშა ლიბერალთა ავტომობილში ენახათ ჩამჯდარი ეს მუშა იმ წამსვე დაითხოვეს თურმე ადგილიდან. ერთს ინგლისურ პროვინციალურ გაზეთში ამ დღეებში დაბეჭდილი იყო ერთი მღვდლის მეტის მეტად ურცხვი და ფარისევლური წერილი. მღვდელი სწერს: „უველი კონსერვატორი მებატონე და ფერმერი მოვალეა არა დროს არ მიიღოს თავისთან სამსახურში ისეთი კაცი, რომელიც რიგზე არ დაიარება ეკლესიაში და უნიონისტი არ არის, არც იჯარით უნდა მისცეს ლიბერალს მიწა, თუ სახლი. ჩვენს დროში დისინტერები (არა ანგლიკანურ სარწმუნოებისანი) ხშირად სოციალისტები არიან. თავის თავად ცხადია, რომ თუ ჩვენ სოფელში მუშა-რადიკალს შემოუშვებთ, ამით მტერს უშვებთ ჩვენს ციხეში. და თუ რადიკალ-საქმის მწარმოებელს ვასახლებთ ჩვენს მამულში ეს სულ ერთია, რომ მტრის ამუცერი მთელის რაზმით შეუშვათ ჩვენს ციხეში. დაე, იმათ, რომლებსაც სოციალიზმისა და რადიკალიზმის შემწეობით ჰსურთ ჩვენი იმპერიის დანგრევა,—თითონვე უშველონ თავიანთ მიერვე მოტყუებულებს“.

ამ წერილიდან ცხადად ჩანს, თუ რა ძლიერადაა ამ ჟამად გამწვავებული პოლიტიკური ბრძოლა ინგლისში.

ასეა თუ ისე, უკანასკნელ არჩევნების დროს მებატონეები და სამღვდელობა ეშიერად აიძულებდა სოფლელ მუშებს, აი ის ცნობილი ლიბერალებმა დაარსეს ლიგა, რომელმაც უნდა დაიცვას გლადსტონის ლიგა დამოკიდებული ამომრჩევლები სოფლებში, რომელსაც სახელად გლადსტონის ლიგა დაარქვეს, სულ მოკლე ხანში ჩაეწერა 10 ათასამდე წევრი, რომლებსაც წელიწადში შეექვთ თითოს 1 შილინგიდან (50 კაპ.) 100 გირვანქამდე (1000 მან.) ყველაზე დამონავებულ ამომრჩევლებად ინგლისში უნდა ჩაითვალონ სოფლელი მუშები, რომლებიც ყველაფერში დამოკიდებულნი არიან მებატონისა და მღვდლებისგან. მე-80 წლებში კოზეფ არჩი შეეცადა სოფლელ მუშების პროფესიონალურ კავშირის მოწყობას, მაგრამ ეს კავშირი მალე დაიშალა სოფლელ მუშების უკულტურობისა და სიღარიბის გამო. სოფლელ მუშას ყოველი გრამი გამოანგარიშებული აქვს, ამიტომ მ ს არ შეუძლიან საწევრო ფულის გადახდა. გლადსტონის ლიგა უმთავრესად დაიცავს სოფლის მუშების ინტერესებს, მაგრამ იგი ქალაქებშიაც იმოქმედებს.

10 მარტს მოხდა ლიგის პირველი საზოგადო კრება. ლიგის მეთაურმა ფინანსთა მინისტრმა ლოიდ-ჯორჯმა სიტყვა წარმოსთქვა: ჩვენი მტერი ფეოდალიზმია, და უთუოდ ბოლო უნდა მოვუღოთ ამ მტერს. ინგლისის პროგრესიული პარტიები ძალიერ მეცადინეობენ, რომ ლიბერალიზმი ძირიან-ფესვიანად ამოაგდონ ჩვენში. მეორეს მხრით რეაქციონერი ელემენტებიც დიდის მხნეობით ცდილობენ ამავ ფესვების გამაგრებასა და საზრდოობას: ამის გულისთვის ისინი ხან „სატარიფო რეფორმას“ ურჩევენ ხალხს, ხან „ზედა პალატის რეფორმას“. ფეოდალიზმი თავის საადგილმამულო წესებით ხალხს სოფლის საღ ცხოვრებას ატოვებინებს და ერეკება ქალაქის დახშულ ატმოსფეროში. ფეოდალიზმი გზაში ელობება ყოველ ნამდვილ რეფორმას, ეხლანდელ დროისგან წამოყენებულს. ლოიდ-ჯორჯმა უამბო კრებას, თუ რა დიდი გავლენა აქვს უელსში „ფეოდალიზმს“, ესე იგი მებატონეთა წრეებს. 1868 წლამდე იქაური მშობელი ხალხი ისეთივე რადიკალური იყო, როგორც ეხლაა; მაგრამ მაშინ მებატონეებს ხელში ეჭირათ სოფლის ამომრჩევლები და ყოველსავე დამოკიდებულობას ფაშასთან შესწყვეტდა. დასამტკიცებლად ამისა მძევლად მისცა თავისი ღვიძლი შვილი კონსტანტინე, რომელიც სოლომონმა მუხურის ციხეში გამოამწყვდია. [9])

დროებით სიმშვიდე ჩამოვარდა, მაგრამ არა დიდის ხნით. თუმცა ყოფილმა მეფემ ასეთი მტკიცე პირობა მისცა, მაგრამ მაინც საეჭვო იყო, მისი სიმშვიდე. ღვარძლითა და შურით სავსე გული სულ სხვა ფიქრები უტრიალებდაო, ამბობს თვით სოლომონი გრაფ გუდოვიჩთან მიწერილ ერთს წერილში. დავითი მხოლოდ მიზეზსა და დროს ეძებდა, რომ ხელ-ახლივ შფოთი და დავ-დრაბა აეტეხნაო. მიზეზიც ჩქარა გამოჩნდა. სოლომონმა კლდეზე გადმოაგდებინა და მოაკვლევინა საყვარელი ყმა დავითისა ბუჭუა მასხარაშვილი. [10]) დავითისთვის საკმარისი იყო ეს, მაშინვე გაიქცა ახალციხის ფაშასთან, ფაშა სიხარულით ცას დაეწია.

ამავე დროს სოლომონს უსიამოვნობა მოუვიდა გრიგოლ დადიანთან. სოლომონმა ნამდვილის წყაროებიდან შეიტყო, რომ დავითისათვის მართლა დახმარება აღეთქვა დადიანს, როცა პირველმა განიზრახა მისი ტახტიდან ჩამოგდება ახალციხის ფაშის დახმარებით, ამიტომ მოინდომა დადიანის დასჯა, გავიდა სამეგრელოში და შეესია ოდიშს. დადიანი სასტიკად დამარცხდა, მიატოვა სამეგრელო და აფხაზეთში გაიქცა, სოლომონმა იქის ადგილას სამეგრელოს მთავრად დასვა ძმა მისი მანუჩარი. [10])

აფხაზეთში გავარდნილმა გრიგოლმა მიიმხრო აფხაზეთის მთავარი და გამოილაშქრა იმერეთზე. ახალციხეში ლტოლვილმა დავითმა ეს დრო მეტად მოხერხებულადა სცნო და ლეკ-ოსმალთა შეერთებულის ჯარით დაიძრა იმერეთისაკენ. გარდა ამისა, დავითის მომხრეებმა და განსაკუთრებით ვინმე ვაკელმა დალაქიშვილმა [11]) თვით იმერეთში დაიწყეს ხალხის ამბოხება, რისგამოც ბევრნი გადაუდგნენ სოლომონს. ერთის სიტყვით, უველ მხრიდან, შიგნიდან და გარედან მტრები მიადგნენ სოლომონს, ძნელი იყო ერთბაშად მარტო საკუთარის ძალით უველასათვის პასუხის გაცემა და სოლომონიც ამიტომ დამარცხდა და დროებით პაპუნა წერეთლის სახლს შეაფარა თავი, საიდანაც ფიცხლავ ერეკლე მეფესთან აფრინა კაცები და თავისი გაჭირვება შეატყობინა. გამარჯვებულმა დავითმა ხელმეორედ გამოაცხადა თავისი თავი იმერეთის მეფედ, მაგრამ რადგან მარტო ეს საკმარისი არ იყო, ამიტომ ლტოლვილს მეფეს გამოუდგა. ქართლის საზღვრებზე მას დაუხვდა ჯარით ერეკლე მეფისაგან გამოგზავნილი ბატონიშვილი ივანე გიორგის ძე. ბრძოლა მოხდა ლოსიანთხევს, ბრძოლა სასტიკი და შეუპოვარი. ეს ბრძოლა უნდა ყოფილიყო ბედის გადამწყვეტი ერთისა და მეორე მხარისათვის. ქართლელებს მეტად ცოტა ჯარი ჰყავდათ, რომლის რიცხვიც 1000 კაცს არ აღემატებოდა დუბროვინის თქმით, ხოლო ბატონიშვილის თქმით 500 კაცს, მოწინააღმდეგეებს კი 10,000 კაცზე მეტი ჰყავდათ ლეკი, ოსმალო, აფხაზი, მეგრელი. ქართლელები იბრძოდნენ თავგამოდებით, მათ თანა ჰქონდათ ორი საველე ზარბაზანი, რითაც მუსრს ავლებდნენ მოწინააღმდეგეებს. ოსმალ-ლეკთა შეერთებული ჯარი იძლია, გაიქცა და ქართლელთ დარჩათ მრავალი ნადავლი და ტყვეები, რომელთა შორისაც 250 ლეკი ერია [12]). დავითი გაიქცა ისევ ახალციხეს, ხოლო დადიანი აფხაზეთში. სოლომონმა დაიჭირა ხელახლა იმერეთი და მოსწყვიტნა ყოველნი ურჩნი და მეამბოხენი.

მაგრამ არ ისვენებდა ყოფილი მეფე დავითი, იმან მცირე ხანში ფაშის დახმარებით შეჰკრიბა კიდევ ჯარები და კვალად მიადგა იმერეთს. სოლომონმა სძლია, მაგრამ მტერი შეიკეტა სამეგრელოს მთებში და სოლომონს არ შეეძლო მათი იქიდან გამოდევნა. ამ დროს ერეკლემ ხელახლა მიაშველა სოლომონს ალექსანდრე ბატონიშვილი, მტერი გამოსდევნა მთებიდან და უკუ აქცია. დავითთან წამოსული საშველად აფხაზეთის მთავარმა ქელეიშ-ბეგმა რა გაიგო დავითის დამარცხება, უკანვე გაბრუნდა და ველარ გაბედა სოლომონთან შებმა. დავითი კვალად ახალციხეში გავიდა, იქ გახდა ავად ყვავილით და გარდაიცვალა 1795 წელს 12 იანვარს.

ამ რიგად, სოლომონმა თავიდან მოიშორა ერთი მოქიშპე, მაგრამ სამაგიეროდ თავი წამოჰყო მეორე მოქიშპემ. ეს მეორე მოქიშპე, როგორც წერილის თავშიაც მოვიხსენიეთ, იყო ბუში ანუ უკანონო შვილი სოლომონ დიდის ძის ალექსანდრესი, გიორგი. რადგან სოლომონის ერთად-ერთი ძე უშვილოდ გარდაიცვალა, ამიტომ ამ გიორგის სოლომონი თავის კარადა ზრდიდა, და ის უვლიდა, როგორც ნამდვილს შვილი-შვილს და ერთს დროს აზრადაც ჰქონდა შემკვიდრეობა მისთვის გარდაეცა. შემდეგ სოლომან მეორის გამეფებისა, ისევ დატოვებულ იქმნა მეფის კარად და სოლომონი ტკბილად ეპყრობოდა. მაგრამ გარდაიცვალა თუ არა ყოფილი მეფე დავითი, სოლომონის კეთილი განწყობილება გიორგისადმი სრულიად დაირღვა. მეფის მოწინააღმდეგეებმა დადიანმა და წულუკიძეებმა ახლა მისი კანდიდატურა წამოაყენეს და მოინდომეს სოლომონ მეორის დამხობა. სოლომონმა დიდხანს ალარ დაახანა, გიორგის მოშორება ეგრე ძნელიც არ იყო და მეფის ბრძანებით მალე მუხურას მიუდგომელს ციხეში უკრეს თავი და სასტიკი მკველები მიუყენეს. [13])

ამგვარად აქაც პირში ჩაგამოვლებული დარჩა გრიგოლ დადიანი, კოჭი ამ ჯერათაც ალჩუს არ დაჯდა და შეეცადა შერიგებოდა სოლომონს. ფოთში ჩაკეტილმა დადიანმა ერეკლე მეფეს კაცები გამოუგზავნა და სთხოვა, როგორმე შეერიგებინა სოლომონთან და კვალად სამთავრო დაებრუნებინათ. ერეკლე სიამოვნებით შეეგება გრიგოლის წინადადებას და შესარიგებლად გაგზავნა ძისძე თვისი ივანე ბატონიშვილი და მას მიანდო სოლომონისა და გრიგოლის შერიგება, რომელიც მოხდა 1795 წელს. დადიანმა მიიღო უკანვე თავისი სამთავრო და სოლომონმა ნიშნად შერიგების უკეთესად გამტკიცებისა ცოლად შეირთო და მისი მარიამი, ხოლო თვით გრიგოლმა ცოლად ითხოვა შვილის-შვილი ერეკლე მეფისა ასული ბატონიშვილის გიორგისა ნინო.

ასე დანათესავდნენ სოლომონი და გრიგოლი და დროებით იმერეთ-სამეგრელოში მშვიდობიანობა ჩამოვარდა, მაგრამ საეჭვო იყო ამ ნათესაობას მათში შუღლი და უსიამოვნობა მოესპო. მრავალი მიზეზი იყო, რომელიც შეუძლებელ-ჰა ჰხდიდა მათში მშვიდობიანობას. თვით დადიანი საშინელი თავმოყვარე, ამაყი და დამოუკიდებულობის მოტრფიალე იყო. ასეთივე იყო დადიანი ოჯახობაშიაც, არავის რჩევას დედისას ან ძმებისას პატივს არა სცემდა და ყველაფერს თავის ნებაზე განაგებდა. სოლომონი კიდევ დაჟინებით თხოულობდა მისგან მორჩილებას და ვერას გზით ვერ შეჰგუებოდა გრიგოლის დამოუკიდებლობას. სოლომონისათვის უფრო ხელ-საყრელი იყო გადადიანება გრიგოლის ძმის მანუჩარისა, რომელიც სუსტის ხასიათისა იყო და ყოველთვის მონა-მორჩილი იქნებოდა სოლომონისა. მასვე მხარს უჭერდა დედაც—მხნე, მარჯვე და მოხერხებული დედაკაცი, რომელსაც არაფრად ეჭაშნიკებოდა სრული უყურადღებობა მშობელ დედისადმი, სულითა და გულით სურდა მანუჩარის გადადიანება და გრიგოლს ამიტომ მოსვენებას არ აძლევდა. სამაგიეროდ გრიგოლს ზურგს უმაგრებდა გიორგი მეფე ქართლ-კახეთისა, რომლის ქალიშვილი ნინო ცოლადა ჰყავდა მას და რომლის შემწეობითაც იმედი ჰქონდა სრული დამოკიდებულობა მოეპოვებინა. მოყვარე კიდევ მისი ბატონიშვილი დავითი აშკარად მხარს უჭერდა გრიგოლს და ერთს თავისს წერილში პირდაპირა სწერდა რუსეთის მთავრობას, 1414 წლიდან დადიანები სრული დამოუკიდებლები

ამ წერილიდან ცხადად ჩანს, თუ რა ძლიერადაა ამ ჟამად გამწვავებული პოლიტიკური ბრძოლა ინგლისში.

ასეა თუ ისე, უკანასკნელ არჩევნების დროს მებატონეები და სამღვდელობა ეშიერად აიძულებდა სოფლელ მუშებს, აი ის ცნობილი ლიბერალებმა დაარსეს ლიგა, რომელმაც უნდა დაიცვას გლადსტონის ლიგა დამოკიდებული ამომრჩევლები სოფლებში, რომელსაც სახელად გლადსტონის ლიგა დაარქვეს, სულ მოკლე ხანში ჩაეწერა 10 ათასამდე წევრი, რომლებსაც წელიწადში შეექვთ თითოს 1 შილინგიდან (50 კაპ.) 100 გირვანქამდე (1000 მან.) ყველაზე დამონავებულ ამომრჩევლებად ინგლისში უნდა ჩაითვალონ სოფლელი მუშები, რომლებიც ყველაფერში დამოკიდებულნი არიან მებატონისა და მღვდლებისგან. მე-80 წლებში ჯოზეფ არჩი შეეცადა სოფლელ მუშების პროფესიონალურ კავშირის მოწყობას, მაგრამ ეს კავშირი მალე დაიშალა სოფლელ მუშების უკულტურობისა და სიღარიბის გამო. სოფლელ მუშას ყოველი გრამი გამოანგარიშებული აქვს, ამიტომ მ ს არ შეუძლიან საწევრო ფულის გადახდა. გლადსტონის ლიგა უმთავრესად დაიცავს სოფლის მუშების ინტერესებს, მაგრამ იგი ქალაქებშიაც იმოქმედებს.

10 მარტს მოხდა ლიგის პირველი საზოგადო კრება. ლიგის მეთაურმა ფინანსთა მინისტრმა ლოიდ-ჯორჯმა სიტყვა წარმოსთქვა: ჩვენი მტერი ფეოდალიზმია, და უთუოდ ბოლო უნდა მოვუღოთ ამ მტერს. ინგლისის პროგრესიული პარტიები ძალიერ მეცადინეობენ, რომ ლიბერალიზმი ძირიან-ფესვიანად ამოაგდონ ჩვენში. მეორეს მხრით რეაქციონერი ელემენტებიც დიდის მხნეობით ცდილობენ ამავ ფესვების გამაგრებასა და საზრდოობას: ამის გულისთვის ისინი ხან „სატარიფო რეფორმას“ ურჩევენ ხალხს, ხან „ზედა პალატის რეფორმას“. ფეოდალიზმი თავის საადგილმამულო წესებით ხალხს სოფლის საღ ცხოვრებას ატოვებინებს და ერეკება ქალაქის დახშულ ატმოსფეროში. ფეოდალიზმი გზაში ელობება ყოველ ნამდვილ რეფორმას, ეხლანდელ დროისგან წამოყენებულს. ლოიდ-ჯორჯმა უამბო კრებას, თუ რა დიდი გავლენა აქვს უელსში „ფეოდალიზმს“, ესე იგი მებატონეთა წრეებს. 1868 წლამდე იქაური მშობელი ხალხი ისეთივე რადიკალური იყო, როგორც ეხლაა; მაგრამ მაშინ მებატონეებს ხელში ეჭირათ სოფლის ამომრჩევლები და ყოველსავე დამოკიდებულობას ფაშასთან შესწყვეტდა. დასამტკიცებლად ამისა მძევლად მისცა თავისი ღვიძლი შვილი კონსტანტინე, რომელიც სოლომონმა მუხურის ციხეში გამოამწყვდია. [9])

დროებით სიმშვიდე ჩამოვარდა, მაგრამ არა დიდის ხნით. თუმცა ყოფილმა მეფემ ასეთი მტკიცე პირობა მისცა, მაგრამ მაინც საეჭვო იყო, მისი სიმშვიდე. ღვარძლითა და შურით სავსე გული სულ სხვა ფიქრები უტრიალებდაო, ამბობს თვით სოლომონი გრაფ გუდოვიჩთან მიწერილ ერთს წერილში. დავითი მხოლოდ მიზეზსა და დროს ეძებდა, რომ ხელ-ახლივ შფოთი და დავ-დრაბა აეტეხნაო. მიზეზიც ჩქარა გამოჩნდა. სოლომონმა კლდეზე გადმოაგდებინა და მოაკვლევინა საყვარელი ყმა დავითისა ბუჭუა მასხარაშვილი. [10]) დავითისთვის საკმარისი იყო ეს, მაშინვე გაიქცა ახალციხის ფაშასთან, ფაშა სიხარულით ცას დაეწია.

ამავე დროს სოლომონს უსიამოვნობა მოუვიდა გრიგოლ დადიანთან. სოლომონმა ნამდვილის წყაროებიდან შეიტყო, რომ დავითისათვის მართლა დახმარება აღეთქვა დადიანს, როცა პირველმა განიზრახა მისი ტახტიდან ჩამოგდება ახალციხის ფაშის დახმარებით, ამიტომ მოინდომა დადიანის დასჯა, გავიდა სამეგრელოში და შეესია ოდიშს. დადიანი სასტიკად დამარცხდა, მიატოვა სამეგრელო და აფხაზეთში გაიქცა, სოლომონმა იქის ადგილას სამეგრელოს მთავრად დასვა ძმა მისი მანუჩარი. [10])

აფხაზეთში გავარდნილმა გრიგოლმა მიიმხრო აფხაზეთის მთავარი და გამოილაშქრა იმერეთზე. ახალციხეში ლტოლვილმა დავითმა ეს დრო მეტად მოხერხებულადა სცნო და ლეკ-ოსმალთა შეერთებულის ჯარით დაიძრა იმერეთისაკენ. გარდა ამისა, დავითის მომხრეებმა და განსაკუთრებით ვინმე ვაკელმა დალაქიშვილმა [11]) თვით იმერეთში დაიწყეს ხალხის ამბოხება, რისგამოც ბევრნი გადაუდგნენ სოლომონს. ერთის სიტყვით, უველ მხრიდან, შიგნიდან და გარედან მტრები მიადგნენ სოლომონს, ძნელი იყო ერთბაშად მარტო საკუთარის ძალით უველასათვის პასუხის გაცემა და სოლომონიც ამიტომ დამარცხდა და დროებით პაპუნა წერეთლის სახლს შეაფარა თავი, საიდანაც ფიცხლავ ერეკლე მეფესთან აფრინა კაცები და თავისი გაჭირვება შეატყობინა. გამარჯვებულმა დავითმა ხელმეორედ გამოაცხადა თავისი თავი იმერეთის მეფედ, მაგრამ რადგან მარტო ეს საკმარისი არ იყო, ამიტომ ლტოლვილს მეფეს გამოუდგა. ქართლის საზღვრებზე მას დაუხვდა ჯარით ერეკლე მეფისაგან გამოგზავნილი ბატონიშვილი ივანე გიორგის ძე. ბრძოლა მოხდა ლოსიანთხევს, ბრძოლა სასტიკი და შეუპოვარი. ეს ბრძოლა უნდა ყოფილიყო ბედის გადამწყვეტი ერთისა და მეორე მხარისათვის. ქართლელებს მეტად ცოტა ჯარი ჰყავდათ, რომლის რიცხვიც 1000 კაცს არ აღემატებოდა დუბროვინის თქმით, ხოლო ბატონიშვილის თქმით 500 კაცს, მოწინააღმდეგეებს კი 10,000 კაცზე მეტი ჰყავდათ ლეკი, ოსმალო, აფხაზი, მეგრელი. ქართლელები იბრძოდნენ თავგამოდებით, მათ თანა ჰქონდათ ორი საველე ზარბაზანი, რითაც მუსრს ავლებდნენ მოწინააღმდეგეებს. ოსმალ-ლეკთა შეერთებული ჯარი იძლია, გაიქცა და ქართლელთ დარჩათ მრავალი ნადავლი და ტყვეები, რომელთა შორისაც 250 ლეკი ერია [12]). დავითი გაიქცა ისევ ახალციხეს, ხოლო დადიანი აფხაზეთში. სოლომონმა დაიჭირა ხელახლა იმერეთი და მოსწყვიტნა ყოველნი ურჩნი და მეამბოხენი.

მაგრამ არ ისვენებდა ყოფილი მეფე დავითი, იმან მცირე ხანში ფაშის დახმარებით შეჰკრიბა კიდევ ჯარები და კვალად მიადგა იმერეთს. სოლომონმა სძლია, მაგრამ მტერი შეიკეტა სამეგრელოს მთებში და სოლომონს არ შეეძლო მათი იქიდან გამოდევნა. ამ დროს ერეკლემ ხელახლა მიაშველა სოლომონს ალექსანდრე ბატონიშვილი, მტერი გამოსდევნა მთებიდან და უკუ აქცია. დავითთან წამოსული საშველად აფხაზეთის მთავარმა ქელეიშ-ბეგმა რა გაიგო დავითის დამარცხება, უკანვე გაბრუნდა და ველარ გაბედა სოლომონთან შებმა. დავითი კვალად ახალციხეში გავიდა, იქ გახდა ავად ყვავილით და გარდაიცვალა 1795 წელს 12 იანვარს.

ამ რიგად, სოლომონმა თავიდან მოიშორა ერთი მოქიშპე, მაგრამ სამაგიეროდ თავი წამოჰყო მეორე მოქიშპემ. ეს მეორე მოქიშპე, როგორც წერილის თავშიაც მოვიხსენიეთ, იყო ბუში ანუ უკანონო შვილი სოლომონ დიდის ძის ალექსანდრესი, გიორგი. რადგან სოლომონის ერთად-ერთი ძე უშვილოდ გარდაიცვალა, ამიტომ ამ გიორგის სოლომონი თავის კარადა ზრდიდა, და ის უვლიდა, როგორც ნამდვილს შვილი-შვილს და ერთს დროს აზრადაც ჰქონდა შემკვიდრეობა მისთვის გარდაეცა. შემდეგ სოლომან მეორის გამეფებისა, ისევ დატოვებულ იქმნა მეფის კარად და სოლომონი ტკბილად ეპყრობოდა. მაგრამ გარდაიცვალა თუ არა ყოფილი მეფე დავითი, სოლომონის კეთილი განწყობილება გიორგისადმი სრულიად დაირღვა. მეფის მოწინააღმდეგეებმა დადიანმა და წულუკიძეებმა ახლა მისი კანდიდატურა წამოაყენეს და მოინდომეს სოლომონ მეორის დამხობა. სოლომონმა დიდხანს ალარ დაახანა, გიორგის მოშორება ეგრე ძნელიც არ იყო და მეფის ბრძანებით მალე მუხურას მიუდგომელს ციხეში უკრეს თავი და სასტიკი მკველ

ბი. არჩევნის წინა დღეებში მებატონეები შეიკრიბებოდნენ ხოლმე სამმე სასტუმროში, და კანდიდატებს ჰნიშნავდნენ და მერე ბრძანებას აძლევდნენ ფერმერებს, ამ კანდიდატებს მიეცით ხმაო. ის ფერმერი, რომელსაც ლიბერალიზმს შეამჩნევდნენ დაუყონებლივ ჰკარგავდა იჯარას. ეხლა-კი მუშებს უელსში აღარ ეშინიანთ მებატონეების მუქარისა. მიზეზი ისაა, რომ უელსში ბევრი ქვანახშირის მადანი და ქვის სამტრევია. ის სოფლის მუშები, რომლებსაც მებატონე დაემუქრება, მაშინვე მადნებში მიდიან. აუცილებლად საჭიროა, რამ ინგლისელი სოფლის მუშებიც ეკონომიურად დამოუკიდებელნი გახდნენ, ისე როგორც უელსელები. ლიად-ჯორჯის აზრით, ამისთვის საჭიროა საადგილ-მამულო საკითხი გადასწყდეს ინგლისში. მთელი მიწა ინგლისში ეკუთვნის 2,500 მებატონეს. ამ ჟამად სოფლის მეურნეობა ინგლისში სულ სხვანაირ პირობებში სწარმოებს, ვიდრე სხვა საქმეები. ყველაფერში დიდი განსხვავებაა. მართლაც და ყოველ საქმეში ცდილობენ, რომ კაპიტალისტსა თუ მუშებს რაც შეიძლება მეტი ხეირი ჰქონდეთ. მიწის იჯარით გაცემის დროს-კი მებატონეს ყოველი უპირატესობა აქვს: სოციალური, პოლიტიკური და ეკონომიური. ასეთ პირობებში ძნელად გამოჩნდება ისეთი კაცი, რომ გაბედოს და თავის ფული ჩაყაროს იჯარით აღებულ მამულში. მებატონეს შეუძლიან ვადის გათავების შემდეგ გააგდოს მოიჯარადრე და არაფერიც არ მისცეს. ფეოდალიზმის დასაძლევად არა კმარა მიწის წვრილ ნაკრებზე კანონი გამოცემა; არც თუ კანონი მიწების ძალდატანებით შესყიდვაზე უშველის საქმეს, იმიტომ რომ მებატონეები მაშინვე მეტად დიდ ფასს დაადებენ მიწას. ჩვენმა სამინისტრომ პირველი ნაბიჯი კიდეც გადადგა. სწორედ ამით აიხსნება, რომ ჩვენმა პიუჯეტმა ასე გააბოროტა ფეოდალები. მებატონეებმა მაშინვე ღრიალი მორთეს: „გვცარცავენ! სოციალიზმი!“

კრებამ დიდის გატაცებით მოისმინა ლოიდ-ჯორჯის სიტყვა და ძლიერის ტაშით დაჯილდოვა მჭევრ-მეტყველი ორატორი.

გლადსტონის ლიგის მიზანი სოფლელ ამომრჩეველთა დაცვაა მებატონისა და მღვდლისაგან. ეს დაცვა ძლიერ საჭირო იქნება მოკლე მომავალში. მაგრამ ლიგას სხვა უფრო ფართო მიზანიც აქვს. გლადსტონის ლიგამ იცის, რომ სოფლელ მუშის შეშინება შესაძლებელია მხოლოდ მის ეკონომიურ დამონავების წყალობით, მეორეს მხრით, ფეოდალის დიდი ძალა აქვს, რადგან მიწა მის ხელშია. ამიტომ ლიგამ მიზნად დაისახა—მიწა ისევ ხალხს დაუბრუნოს. („რ. ვ.“)

გრიგოლ როგაძის ლექცია

მაბათს, 27 მარტს, ქართულ თეატრში გრიგოლ როგაძემ ჯაიკითხავს ქართულად საჯარო ლექციას ამ თემაზე: „რელიგია მშვენიერებისა“ (ფსკვარ უაილდის შემოქმედების შესახებ)

ლექტორი განავითარებს შემდეგ დებულებებს.

ქვეყნიერების ცხოვრება მუდმივი ცვალებაა. ეს ცვალება არ არის უბრალო მილაგ-მოლაგება ქვეყნის ნაწილებისა, არამედ ორგანიული ზრდა-განვითარება. ამ პროცესში ქვეყანა სახეს იღებს, სხვდება: იქმნის სულ ახალი და ახალი ინდივიდუალობა, პიროვნულის „მეს“ მატარებელი. ადამიანი ერთი ამ „მე“-თა განხორციელებაა, ხოლო ყველას უფრო სჩხიერი და პიროვანი.

ერთს რამეს კიდევ ამჩნევს ადამიანი: მას, რომ არც ერთი „მე“ არ არის უკვდავი და მარადი: ყოველი სახე წარმოიშობის, რომ მერე არარაობის წყვდიადში გაჰქრეს, აქ ადამიანის წინ წამოიჭრება სიკვდილის პრობლემა მთელის თავის შემზარავ საშინელებით.

მაგრამ არის ადამიანში ერთი ძალა, რომელიც უკვდავების წყალს ასმევს. ეს ძალა სიყვარულია. სიყვარულით ადამიანი სწყვეტს თავის ეულობას და უერთდება მსოფლიოს; სიყვარულში ადამიანი პირველად გრძნობს უკვდავებას. მაგრამ მხოლოდ „გრძნობს“: უკვდავების წუთიერი განცდა სინამდვილის სხეულს ვერ ცვლის,—და ადამიანი, უკვდავების გრძნობით დამთვრალი, კიდევ უფრო ილტვის უკვდავებისადმი...

და აი, ადამიანი იწყებს ხელოვნურ სინამდვილის ქმნას. მას სურს, რომ წუთიერი განცდა უკვდავებისა რაიმეში აღბეჭდოს, გახადოს იგი საბევრეტ საგნად. მის სურვილს ხელოვანი ასრულებს: იგი იღებს შემთხვითსა და წარმავალს და მასში მარადიულსა და წარუვალს პოულობს: სჭრის მას მრავალფეროვან მარმარილოში, ახმოვანებს მუსიკალურს ჰანგებში, გამოსთქვამს ადამიანის ცხოველმყოფელ იტყვაში..

აი, ხელოვნური სინამდვილე. ეს სინამდვილე მხოლოდ სიმბოლოა სხვა სინამდვილისა, ხორცსხმულისა და ცოცხალის: იგი, ერთხელაც არის, კიდეც უნდა იქცეს ამ სინამდვილედ. აქ იბადება რელიგიური ლტოლვა, რომელიც ისწრაფვის, „სიმბოლიური სინამდვილე“ გარდაქმნას „რეალურ სინამდვილედ“.

მაგრამ ამგვარი გარდაქმნა მეტად ძნელია და ჯერ-ჯერობით შეუძლებელიც,—და ხელოვანი, ერთხელ ლტოლვილი გარდაქმნის მისწრაფებით, ჩერდება შუა გზაზე. იგი იწყებს სიცოცხლეს ხელოვნური სინამდვილით, როგორც ნამდვილის „სინამდვილით“, მაგალითად: წარმოვიდგინოთ, რომ მას არც სიყვარული, არც მეგობრობა და არც გმირული თავგანწირულება არ გამოუცდია; მაგრამ ხელოვნურ სინამდვილეში (მუსიკაში, ტრაგედიაში, პოეზიაში) იგი სიყვარულსაც „როგორც ნამდვილი სინამდვილით“ განიცდის, მეგობრობასაც და გმირულ თავგანწირულებასაც. ხელოვნურ სინამდვილის სფეროში წარმოიშვის ტრაგედია და ტრაგიული. ხელოვნური სინამდვილით მცსოვრებელ ადამიანისათვის მუსიკაში გამოთქმული მწუხარებით მოგვრილი ცრემლი უფრო ღრმა და ძლიერია, ვიდრე ნამდვილ მწუხარებით გადმოხეთქილი ტირილი.

ახლო ხანებში ხელოვნურ სინამდვილის წინასწარმეტყველად ფრ. ნიცშე გამოვიდა. მთელი მისი ფილოსოფია დიონისოს აღდგენაა, ამ ტრაგიკულის ღმერთისა, რომელიც მარტ ოდენ ვნებაში ჰხედავს სიცოცხლეს, ხოლო მოციქული ესთეტიურ სინამდვილისა, პაველ მშვენიერების რელიგიისა, იყო ოსკარ უაილდი. უაილდმა შეჰქმნა ესთეტიური მანიფესტი ამ ახალის მოძღვრებისა და მრავალს მხატვრულს ქმნილებაში გამოსახა იგი.

უაილდი იყო მეტად ნიჭიერი მხატვარი. არაკის (მითის, ზღაპარის, ლეგენდის) შეჰქმნა ფრიად ძნელია: საუკუნოებით ჰქმნის მას ხალხი, მისი გენია. უაილდი ისეთი ნიჭით იყო მომადლებული, რომ არაკის ჰქმნაში მას ბადალი არა ჰყავდა. იქ კი, საცა ფაბულასა აიღებდა, მას იგი სრულს ფორმაში ჩამოასხამდა. ასეთია, მაგალითად, მისი დრამა „სალომე“. ფორმის მხრივ ამ თხზულებას ხშირად თუ შეედრება რომელიმე მსოფლიო ნაწარმოები. გარდა ამისა, ამ დრამაში უაილდმა თავისებურად დაგვისახა პრობლემა სიყვარულისა და სიკვდილისა. სალომეში მან განახორციელა წარმართული ხანა, რომლისათვისაც სხეულის სილამაზე და ვნებატკბობა ყველაფერი იყო; იოქანაანში მან განახორციელა ახალი, ქრისტიანული ხანა, რომლისათვისაც სულის მშვენიერება და სულის ნეტარება ყველაფერია. ლამაზი სხეული და მშვენიერი სული ვერ შეერთდნენ და ერთიმეორეს შეაკვდნენ...

უაილდი მით იყო ძნიშნელოვანი, რომ მან ააგო მშვენიერების რელიგიის ტაძარი და მანვე დაანგრია იგი. ასეც უნდა მომხდარიყო. შეუძლებელია სინამდვილის უარჰყოფა: ვინც მას უარჰყოფს, იგი მას საშინელებით მოელინება. ეს დაემართა დორიან გრეის, უაილდის საუკეთესო გმირს (რომანი „სურათი დორიან გრეისა“). ესევე დაემართა უაილდს (თხზულება „De profundis“): მას სინამდვილე სასპყრობილის სახით მოევლინა. აქ მან თავის ცხოვრებით უარჰყო განყენებული ესთეტიზმი და იმის ალაგს ახალი ჰორიზონტი იხილა.

რუსეთში

სოფლად. „რეჩ“-ს სოფელ დიდ ფროლოვიდან (ყაზანის გუბერნია) ატყობინებენ: ერთი თვის წინად აღგილობრივმა მცხოვრებლებმა შეამჩნიეს, რომ გლეხი ი. გ—ნი „ჰკუაზედ ირყევა“. ამაში ფროლოველები უფრო დარწმუნდნენ, როდესაც ეკლესიაში, წირვის დროს, ი. გ—ნმა დაუარა მლოცველებს, ზოგს აკოცა, ზოგს ხელი ჩამოართვა და სხვ. შემდეგ ი. გ—ნი შეიდა საკურთხეველში და მღვდელს სთხოვა ჩქარა წაეკითხა „მანიფესტი“. გლეხებმა გ—ნი გაიყვანეს ეკლესიიდან, მაგრამ საწყალი გლეხი მაინც ვერ დააშოშმინეს, იგი რაღაც მანიფესტზედ ყვიროდა, თავისუფლებას, მიწას თხოულობდა, ნედოიმკებსა და ცეცხლზედ ყვიროდა.

ფროლოველები გ—ნის ჰკუაზედ შესლას შემდეგით ხსნიან: როდესაც ი. გ—ნი შეძლებული გლეხ-კაცი იყო, მაგრამ უკანასკნელ წლების განმავლობაში ძალიან გაღარიბდა. წარსულ ზამთარს მან გადასახადების გადაუხდელობის გამო, მამული აუწერეს და უნდოდათ საჯარო ვაჭრობით გაეყიდნათ. ამან ცუდად იმოქმედა გ—ნზედ. თებერვლის დასაწყისს ვიღამაც ხმა გაავრცელა, 19 თებერვალს მანიფესტი გამოცხადდებაო, მაგრამ რა მანიფესტი, არავინ არ იცოდა. ლაპარაკობდნენ რაღაც დაბეჭდილ პაკეტზედ, რომელიც ვითომდა ალექსანდრე მეორეს უნდა დაეტოვებინოს. ეს პაკეტი ეხლა უნდა გაეხსნათ. ი. გ—ნი და სხვა ალეხები 19 თებერვლისთვის ელოდნენ მანიფესტს, მაგრამ... გავიდა 19, 20. თებერვალი და მანიფესტს არავინ აცხადებდა. აი, სწორედ ამ დღეიდან შეიშალა ჰკუაზედ ი. გ—ნი.

საზოგადოდ უნდა შევნიშნოთ, რომ სოფლად ათასნაირი ხმები დადის. სოფელი კიდევ ელის „სასწაულს“ და „შემთხვევას“, გლეხები დაჟინებით ლაპარაკობენ „დაბადების ფურცლებზედ“, „შვიდ ბეჭდიან გრამოტებზედ“ და „მანიფესტებზედ“.

ამ დღეებში, მაგალითად, სოფელ პოლგარში გავრცელდა ხმა, გაზაფხულზედ 40,000 კაცით ოსმალეთის სულთანი ჩამოვა „ვითომდა სალოცავად, ნამდვილად კი ახალ წესების დასამყარებლად“ ე. ი. კონსტიტუციის გასამაგრებლად.

ამას გარდა, სოფლებში ხმა დადის, უცნობები დაიარებიან და გლეხებს ხელ-წერილს ართმევენ: „გლეხებს უჭერთ მხარსაო!“ ვინ იცის, იქნებ მემამულეების გამოგზანილები არიან, მაშინ მთავრობა ხეირს არ დაგვაყრის; თუ ვიტყვით მემამულეებსო, მაშინ ხალხისგან კარგს ნუ ელი. ხელ-წერილის ჩაუბარებლობა კი არ შეიძლება, შემდეგ ორთავე მხარე დაგვსაჯოს! დავიმალოთ დროებით სამმე, არც ეს შეიძლება?

სოფლებში ამისთანა ხმები ბევრი დადის. ვინ ავრცელებს ამისთანა ხმებს, არავინ იცის. სოფელი კი აზვიადებს ამ ხმებს და ერთი სოფლიდან მეორეში ავრცელებს.

სიკვდილით დასჯა სიკვდილით დასჯა გადაწყვეტილი აქვს: ხარკოვში 1, პეტერბურგში 2, ოდესაში 5, ვარშავაში 2, კიშინევში 1, ეკატერინოსლავში 2 კაცს; სიკვდილით დასაჯეს: ოდესაში 3, პეტერბურგში 1, კიშინევში 2, უფაში 1, ტომსკში 2 კაცი.

წერილი რედ. მიმართ

ბ-ნო რედაქტორო! „დროები“ მე-60 ნომერში მოთავსებულია წერილი სტ. ჯაფარიძისა, რომელიც ბრალსა მდებს, ვითომ ჩემის მიზეზით მას თავის ხვედრი სტიპენდია არ მიეღოს. სიმართლის აღსადგენად გთხოვთ დაბეჭდოთ შემდეგი: ბ-ნ ჯაფარიძეს აქვს დანიშნული 1908 წლიდან 180 მან. წლიურად. 1908 წ. მან ქუთაისში მიიღო 210 მ., 30 მან. ზედმეტი, ე. ი. მომავალი 1909 წ. ხვედრი სტიპენდია. 1909 წ. ოქტომბრამდე, გარდა 30 მან., მიიღო 105 მ. დეპუტატთა საკრებულოს მოუვიდა ცნობა, რომ სტ. ჯაფარიძე უნაზნის უნივერსიტეტიდან გადავიდა ხარკოვის უნივერსიტეტში და ხარკოვში მას 20 ნოემბერს გაეგზავნა 15 მან. ამის შემდეგ 11 ნოემბერს 1909 წ. მოვიდა ახალი ცნობა, რომ სტ. ჯაფარიძეს მიუტოვებია ხარკოვის უნივერსიტეტიც და გადასულა კიევის უნივერსიტეტში. დეპუტატთა საკრებულო იძულებული იყო, შეეკრიბა ცნობები ამ სტიპენდიანტის შესახებ, რომელიც სტიპენდიის დანიშნულიდან წელიწად ნახევარი ქუთაისში იყო, ხოლო 1908 და 1909 წლების განმავლობაში გამოიცვალა ორი უნივერსიტეტი და დამკვიდრდა მესამეში. ცნობების შეკრებამ გასტანა მდგომარე წლის იანვრამდე. მდგომარე წელს კი კრედიტი გაიხსნა 22 თებერვალს და თავიდ-აზნაურების კრებების გამო ვერ შევსძელით ფულის დაგზავნა სტიპენდიანტებისათვის მარტამდის. ამ გვარად სტ. ჯაფარიძეს გაუგზავნეთ 7 მარტს 60 მან. კიევში. სტ. ჯაფარიძეს მიღებული აქვს 390 მან., ე. ი. ამა წლის მარტამდე. ამ მდგომარეობაშია სტ. ჯაფარიძის საქმე და თვით მკითხველმა დასდოს მსჯავრი რამდენად სამართლიანია ბ-ნ ჯაფარიძის წერილი, ამასთან არ შემიძლიან არ დაუმატო, რომ მე არავითარი ქაღალდი არ დამიკარგავს და ეს ადგილი ჯაფარიძის წერილისა სრული სიცრუეა. ჩვენ ბრალი გვედება მხოლოდ ერთ გარემოებაში: ეს ის გარემოება გახლავთ, რომ სტ. ჯაფარიძე ერთი წლისა და ათი თვის განმავლობაში სულ აქ იყო ხოლმე ქუთაისში და ფულსაც აქვე ძლევდით, რაიცა ინსტრუქციით აღკრძალულია, მაგრამ ამას ვშვრებოდით იმიტომ, რომ შევდიოდით მის მდგომარეობაში. მისი ღია წერილი მე არ მომვლია და ტელეგრამაზე პასუხი არ გასცა საკრებულომ, რადგან პასუხისათვის არ იყო გადახდილი ფასი და ამგვარ ტელეგრამაზე საკრებულოს თანხა არ აქვს.

საკრებულოს მდივანის თანაშემწე
ალ. მაჭავარიანი.

საველურნეო ჟურნალი

მოსავალი

წელიწადი მეორე

მიიღება ხელის მოწერა 1910 წლისათვის. ჟურნალი გამოვა იმავე პროგრამით. რედაქცია ჰპირდება თავის ხელის მომწერლებს **რჩეულ** მცენარეებს **საუკეთესო** თესლის გავნას **უფასოდ.**

თუ შესძლებს რედაქცია, ჟურნალის ხელის მომწერლებს წლის დამლევს გაუგზავნის აგრეთვე **უფასოდ** თითო **წიგნს-ბროშურას** მეურნეობის რომელსამე დარგიდან.

რედაქციის ადრესი: Тифлисъ, Барятинская 5. Редакція „Мосавали“.

ძ. შ. წერა კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების მაღაზიაში

ი ყ ი დ ე ბ ა

1.	ი. ჭავჭავაძე. კრიტიკული წერილები	25 კ.
2.	ი. ჭ ეჭავაძე. პოლემიკური წერილები	10 „
3.	ი. ჭავჭავაძე. ცხოვრება და კანონი	25 „
4.	ი. ჭავჭავაძე. ისტორია	35 „
5.	აკ კის სახსოვრად. საიუბილეო კრებული	40 „
6.	აკაკი. თორნიკე ერისთავი	35 „
7.	აკაკი. კრილოვის იგავ არაკები, სურათებით	50 „
8.	აკაკი. ქუთაისის სიზმარი	5 „
9.	აკაკი. ნაცარქექია	10 „
10.	აკაკი. გოგია მეჩანგური	5 „
11.	ნ. ბარათაშვილი. ლექსები	5 „
12.	ე. ნინოშვილი. გოგია უშვილო	5 „
13.	ე. ნინოშვილი. პალიასტომის ტბა	5 „
14.	ა. ყაზბეგი. ელისო	10 „
15.	ვაჟა-ფშაველა. ცრემლები, ლექსები	50 „
16.	კარიჭაშვილი დ. საქართველოს მოკლე ისტორია. ნ. ს.	40 „
17.	ნ. მარი история грузіи	25 „
18.	ი. ჯავახიშვილი. საქართველოს მეფე და მისი უფლება	15 „
19	ი. ჯავახიშვილი. საქართველოს ეკონომიური ისტორია	40 „
20.	ი. ჯავახიშვილი. ქართველების ისტორია	60 „

და სხვა ყოველ გვარი ქართული წიგნი.

ექიმი ე. ს. ხუნდაძე დაბრუნდა ქუთაისში

იღებს შინაგ., ქალ. და სიფილ. ავადმყოფებს. დილით 9—11 ს. საღამოთი 6—7 საათ. ერთბაშად თვითდარიგებს უფასოდ იღებს. (6.—69)

საკურნალო

ვანის თერმალური აბაზანები ყოველ დღე. ვანის თერმალური აბაზანები ყოველ დღე. ვანის თერმალური აბაზანები ყოველ დღე. ვანის თერმალური აბაზანები ყოველ დღე.